

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE IN JAVNO UPRAVO
DIREKTORAT ZA ZAKONODAJO S PODROČJA PRAVOSODJA

Župančičeva 3, 1000 Ljubljana

T: 01 369 57 70
F: 01 369 57 65
E: gp.mpju@gov.si
www.mpju.gov.si

Številka: 007-144/2012

Ljubljana, dne 21.9.2012

EVA: 2012-2030-0006

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE
SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij – skrajšani postopek – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 - ZUKN in 8/12) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne ... sprejela sklep:

»Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po skrajšanem postopku.«

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za pravosodje in javno upravo
- Služba Vlade RS za zakonodajo

2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

Andreja Lang, v.d. generalne direktorice Direktorata za zakonodajo s področja pravosodja

2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

Dr. Senko Pličanič, minister za pravosodje in javno upravo

Helmut Hartman, državni sekretar

Andreja Lang, v.d. generalne direktorice Direktorata za zakonodajo s področja pravosodja

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:

DA

4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v

Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:		
Predlaga se skrajšani postopek za sprejem zakona na podlagi 142. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) zaradi uskladitve z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 91/11) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 91/11) ter zaradi drugih manj zahtevnih sprememb in dopolnitev.		
4.b Predlog za skrajšanje poslovniških rokov z obrazložitvijo razlogov:		
/		
5. Kratek povzetek gradiva		
S predlogom zakona se ureja oziroma spreminja in dopolnjuje predvsem ureditev glede naslednjih vprašanj, ki so povezana z novelama KZ-1B in ZKP-K: ureditev zapora ob koncu tedna (t.i. vikend zapor), načina izvrševanja hišnega zapora, izvrševanja denarne kazni z delom v splošno korist, pogojnega odpusta. Določajo se posebni strokovni in varnostni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati forenzično psihiatrični oddelki zdravstvenega zavoda za izvajanje varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti. Predlog zakona vsebuje tudi dopolnitve kazenskih določb, z določitvijo dodatnih organov nadzora (prekrškovnih organov).		
6. Presoja posledic		
a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR		
Gradivo nima finančnih posledic.		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	

SKUPAJ:		
<p>7. Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR</p> <p>Gradivo nima finančnih posledic.</p>		
<p>8. Predstavitev sodelovanja javnosti</p>		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja	DA	
/Če NE, navesti razlog za ne objavo: /		
<p>/ Če DA:</p> <p>Datum objave: 1.2.2012</p> <p>V razpravo so bili vključeni:</p> <p>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</p> <p>Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije</p> <p>Odvetniška zbornica Slovenije</p> <p>Varuh človekovih pravic RS</p> <p>Informacijski pooblaščenec RS</p> <p>Inšpekcijski svet</p> <p>Uprava RS za izvrševanje kazenskih sankcij</p> <p>Mnenja, predloge, pripombe so podali:</p> <p>Varuh človekovih pravic RS</p> <p>Informacijski pooblaščenec RS</p> <p>MNZ, Inšpektorat RS za notranje zadeve</p> <p>Uprava RS za izvrševanje kazenskih sankcij</p> <p>Ministrstvo za notranje zadeve</p> <p>Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, Inšpektorat RS za delo</p> <p>Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS</p> <p>Upoštevani so bili:</p> <ul style="list-style-type: none"> - v celoti (v celoti so bile upoštevane pripombe Informacijskega pooblaščenca RS in Inšpektorata RS za notranje zadeve) - v pretežni meri (v pretežni meri so bile upoštevane pripombe Uprave RS za izvrševanje kazenskih sankcij) - delno (delno so bile upoštevane pripombe Varuha človekovih pravic) - niso bili upoštevani: pripombe Inšpektorata RS za delo in Zdravstvenega inšpektorata RS v zvezi z novimi pristojnostmi kot prekrškovnega organa. - <p>Bistvena odprta vprašanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kot odprta vprašanja so ostala: podrobnejša obravnava obsojenca v času izvrševanja hišnega zapore, stiki obsojencev z novinarji, uporaba elektronskih komunikacij v zavodih za prestajanje kazni zapore in posredovanje podatkov o obsojencih, kar bo preučeno pri naslednji noveli ZIKS-1. 		

9. Predstavitev medresorskega usklajevanja

/Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje:

- Službi Vlade RS za zakonodajo
- vsem ministrstvom

I. Pripombe Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo:

Glede spremembe 12. člena ZIKS-1:

Menimo, da je nova ureditev zapora ob koncu tedna, ki omogoča tako obliko izvrševanja tudi obsojencem, ki so že na prestajanju kazni, pravnosistemskega ustrezna in celo nujna zaradi zagotovitve enakega položaja in pravic tistih obsojencev, ki so pogoje za tako možnost pridobili šele po nastopu kazni zapora. Na splošni ravni prispeva k zmanjšanju obremenitev zaporov, na osebni pa pospešuje ponovno vključitev obsojenih oseb v družbo na najboljši možni način, preko dela in izobraževanja. Taka rešitev tudi povečuje nabor in razširja možnost uporabe takega "alternativnega kaznovanja" na celoten čas prestajanja zaporne kazni, seveda ob enakih pogojih, kot velja ob izreku oziroma pravnomočnosti sodbe. Vložitev predloga po 129.a členu ZKP je namreč omejena na rok 15 dni po pravnomočnosti sodbe. Zato ocenjujemo, da predlagana možnost ne bi smela biti le prehodna ampak trajna oblika spodbujanja obsojencev k iskanju rešitev za bodoče življenje že med prestajanjem kazni in ne šele po njem.

Z določbo, da bi predlog lahko vložil tudi direktor zavoda, ne le samo obsojenec, smo želeli povečati tako interes kot tudi odgovornost zavoda za nadomestitev strožje oblike izvrševanja kazni z milejšo obliko. Po ponovni preučitvi ugotavljamo, da za tak namen zadostuje tudi mnenje direktorja, zato smo določbo drugega odstavka predlaganega 12. člena preoblikovali tako, da za odločitev kot začetni akt ostane samo predlog obsojenca.

Glede nadzora nad izvajanjem nalog pri zaporu ob koncu tedna je zakon podnormiran, saj niti s splošno določbo zavodu ni omogočeno, da preverja izvajanje nalog obsojenca ob tem, ko nosi odgovornost za preprečitev zlorabe dovoljenega načina prestajanja kazni. Menimo, da so za tako nalogo zavodu zagotovljene ustrezne podlage v predlaganem petem odstavku, saj so k poročanju o kršitvah zavezani tudi drugi sodelujoči izvajalci nalog. Omogočiti pa je treba tudi, da bo zavod sam lahko izvajanje preverjal na podlagi dodatnih ustnih ali pisnih poizvedb, obvestil in tudi iz razgovora oziroma v stikih z obsojencem, s pregledom evidenc o delu in izobraževanju in na druge neposredne načine, ki jih zaradi različnih položajev v zakonu ni mogoče natančneje opredeliti.

Glede sedmega odstavka tudi po ponovni preučitvi ugotavljamo, da je predlagana rešitev ustrezna, saj ob izostanku pogojev za zapor ob koncu tedna, tega ni mogoče še naprej izvajati, ne glede na okoliščine, ki so tako stanje povzročile. Zagotavljanje pogojev za omiljeno obliko ni v pristojnosti zavoda, pač pa samega obsojenca v sodelovanju z delodajalcem oziroma izvajalcem izobraževanja in zavodu pri urejanju tega razmerja ni mogoče nalagati še dodatnih nalog poleg obstoječega spremljanja poteka zaposlitve oziroma šolanja.

Ne vidimo razlogov, da direktor ne bi smel obsojenca začasno zadržati v zavodu, če dogovorjeni režim zlorabi na način, ki ima znake kaznivega dejanja ali hujšega disciplinskega prestopka in če iz okoliščin izhaja, da pogojev za izvrševanje kazni zapora ob koncu tedna ni več. Neustrezna bi bila vsaka rešitev po kateri bi zavod takemu obsojencu še naprej dopuščal proste izhode in bi se s tem omogočalo ogrožanje varnosti, tako stanje pa bi trajalo vse dokler sodišče ne bi spremenilo svoje odločbe. Dovoljeno ukrepanje pa se seveda že po naravi nanaša le na tiste primere, ko zavod lahko dejansko izvrši zadržanje, kar bo podano, če se je obsojenec po kršitvi vrnil v zavod, ali ga je tja privedla policija. Tako zadržanje je v skladu z načelom sorazmernosti ustrezno časovno zamejeno in končna odločitev prepuščena sodišču.

Glede spremembe 40. člena ZIKS-1:

Pripomba ni bila upoštevana, ker veljavni drugi odstavek ureja »elektronski dostop do podatkov« medtem ko novi tretji odstavek ureja »povezovanje z uradnimi evidencami in javnimi knjigami« kar sta različna pojma po Zakonu o varstvu osebnih podatkov.

Glede spremembe - črtanja 69. člena ZIKS-1:

V zvezi s to pripombo Službe Vlade RS za zakonodajo je Uprava RS za izvrševanje kazenskih sankcij podala pojasnilo, da bo dedičem na podlagi zavarovanja splošne civilne odgovornosti, ki jo imajo zavodi, pripadla pravica do odškodnine za smrt obsojenca, kadar bo ugotovljena krivda zavoda. Na podlagi 67. člena ZIKS-1 imajo upravičenci v primeru smrti zavarovanega obsojenca pravico do družinske pokojnine.

Glede novega 98.a člena:

Pripomba ni bila upoštevana, ker gre za kratkotrajni ukrep za katerega ne bi bilo smiselno spreminjati postopka.

Glede spremembe 151. člena ZIKS-1:

Pripomba je bila upoštevana.

Glede spremembe 154. člena ZIKS-1:

Pripomba je bila upoštevana. V novem tretjem odstavku so tako urejeni le primeri, ko mora zdravstveni zavod po uradni dolžnosti izvesti postopek po Zakonu o duševnem zdravju za primere zdravljenja brez privolitve v nujnih primerih, če ob poteku najdaljšega zakonskega trajanja varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu ugotovi, da to zahteva zdravstveno stanje osebe, ki ji je ukrep izrečen.

Ta ureditev dopolnjuje ureditev iz drugega odstavka 495. člena Zakona o kazenskem postopku.

Glede dodatnih pripomb Službe Vlade RS za zakonodajo z dne 6.9.2012:

Glede novega 20.a člena ZIKS-1:

Pripomba je bila upoštevana. V členu so urejene situacije in postopek v primeru, da obsojenec določenega dne iz opravičenih ali neopravičenih razlogov ne nastopi hišnega zapor.

Glede novega 82.a člena ZIKS-1:

To vprašanje je predmet Zakona o kazenskem postopku in je urejeno v 56. členu Pravilnika o izvrševanju pripora. Priporniki imajo drugačen status kot obsojenci in tega ni mogoče urejati z Zakonom o izvrševanju kazenskih sankcij, saj gre za osebe, ki še niso bile pravnomočno obsojene.

Glede sprememb 148. in 151. člena ZIKS-1:

Pripombe so bile upoštevane poleg pripomb Ministrstva za zdravje.

Glede prehodne določbe o prenosu pristojnosti izvajanja nadzora nad hišnim zaporom na probacijsko službo:

Določba je bila vnesena v predlog zakona po dolgotrajnem in temeljitem usklajevanju z Ministrstvom za notranje zadeve, zato pripomba Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo ni mogla biti upoštevana.

II. Pripombe Ministrstva za notranje zadeve:

Glede spremembe 12.a člena ZIKS-1:

Ministrstvo za notranje zadeve je podalo pripombo na samo ureditev izvajanja nadzora nad izvrševanjem hišnega zapora, ki ga na podlagi tretjega odstavka 12.a člena ZIKS-1 opravlja tudi policija. Čeprav je na prvem mestu sicer navedeno sodišče, v praksi to dejansko izvaja policija.

Po opravljenem sestanku s predstavniki Ministrstva za notranje zadeve, je bil usklajen 3. člen predloga zakona (sprememba 12.a člena ZIKS-1), dodana pa je bila še prehodna določba, ki določa, da bo izvajanje nadzora nad izvrševanjem hišnega zapora prevzela probacijska služba, po sprejemu zakona, ki bo urejal njeno ustanovitev in pristojnosti.

Glede novega 20.a člena ZIKS-1:

Pripomba je bila upoštevana.

Glede spremembe 22. člena ZIKS-1:

Predlog, da se besedilo »pristojni davčni organ« nadomesti z besedilom »organ, pristojen za izterjavo nedavčnih obveznosti« ni bi upoštevan, ker Davčna uprava RS na to določbo ni imela pripomb, v ostalem je bila pripomba upoštevana.

Glede spremembe 29. člena ZIKS-1:

Pripomba ni bila upoštevana, saj bo natančnejši postopek izmenjave biometričnih podatkov med zavodi in policijo urejen v naslednji noveli ZIKS-1. Predlagana sprememba je usklajena z Informacijskim pooblaščenem RS.

Glede spremembe 106. člena ZIKS-1:

Pripomba ni bila upoštevana, ker je diskrecijska pravica komisije za pogojne odpuste, da pridobi podatke iz drugega odstavka ustrežnejša rešitev v primerih, ko bi bilo nepotrebno obremenjevanje sodišč, ker obsojenci ne bi izpolnjevali katerega od ostalih kriterijev za pogojni odpust in bo zato predlog zavoda negativen.

Glede novega 106.a člena ZIKS-1:

Upoštevana je pripomba v delu, ki nalaga obveznost komisiji za pogojni odpuste, da pridobi podatke od policije o izvrševanju in morebitnih kršitvah pravil, ki jih je določilo sodišče glede izvrševanja hišnega zapora. Te podatke bo navedena komisija pridobila od sodišč. V ostalem je pripomba zavržena iz razlogov, ki so navedeni pri prejšnjem členu.

Glede spremembe 235. člena ZIKS-1:

Pripomba ni bila upoštevana, saj zaradi pomanjkanja pravosodnih policistov ni mogoče zagotoviti tudi varovanja sodnih stavb brez zaposlovanja novih delavcev, to pa bi povzročilo finančne posledice.

Glede spremembe 256. člena ZIKS-1:

Pripomba ni bila upoštevana, ker občinska redarstva nimajo pristojnosti po Zakonu o voznikih.

III. Pripombe Ministrstva za zdravje:

Splošna pripomba je bila upoštevana, zato je bilo besedilo »forenzični psihiatrični oddelek« nadomeščeno z besedilom »oddelek za forenzično psihiatrijo«.

Glede spremembe 59. člena ZIKS-1:

Pripomba je bila upoštevana.

Glede spremembe 146. člena ZIKS-1:

Pripomba je bila upoštevana.

Glede spremembe 148. člena ZIKS-1:

Pripomba je bila upoštevana.

Glede spremembe 151. člena ZIKS-1:

Glede posebnih strokovnih in varnostnih pogojev za izvrševanje varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, ki so določeni v prvem odstavku spremenjenega 151. člena ZIKS-1 Ministrstvo za pravosodje in javno upravo meni, da se lahko natančneje opredelijo v podzakonskem aktu, s spremembami in dopolnitvami Pravilnika o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov (Uradni list RS, št. 84/09 in 6/12).

Pripomba glede prve alineje v prvem odstavku spremenjenega 151. člena ZIKS-1 je bila upoštevana, prav tako predlog Ministrstva za zdravje glede novega četrtega in petega odstavka.

Glede spremembe 235. člena ZIKS-1:

Pripomba je bila upoštevana.

Glede spremembe 251. člena ZIKS-1:

Pripomba glede dodatne pristojnosti Zdravstvenega inšpektorata RS ni bila upoštevana, saj je pristojnosti inšpektorata mogoče določiti tudi dodatno, z drugim zakonom. Ker je v predlogu zakona predlagana kazenska določba, je treba zagotoviti tudi nadzor nad izvajanjem spremenjenega 146. člena zakona, ki pa ga lahko izvaja le zdravstveni inšpektorat kot prekrškovni organ. Ni drugega ustreznega prekrškovnega organa, ki bi lahko izvajal ta nadzor in vodil postopek o prekršku. Navedene kazenske določbe, povezane z nadzorom, pa ni mogoče črtati iz predloga zakona, saj je potrebno zagotoviti sodelovanje subjektov, pri katerih se bodo s strokovno pomočjo svetovalca izvrševala navodila oziroma naloge. Ti subjekti so namreč dolžni svetovalcu omogočiti izvajanje nadzora nad izvrševanjem navodil in ga nemudoma obvestiti, če obsojenec brez opravičenega razloga ne začne ali opusti izvrševanje navodil, ki so v tem primeru zdravstvene narave. Svetovalec pa mora nemudoma obvestiti sodišče, ki je izreklo pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom, če ugotovi, da obsojenec med preizkusno dobo ne izpolnjuje navodil ali se neopravičeno izogiba stikom s svetovalcem. Gre torej za povezane naloge, pri katerih je nujna tudi podpora z nadzorstveno pristojnostjo zdravstvenega inšpektorata.

V zvezi s črtanjem 105. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij pripomba ni bila upoštevana, ker temu črtanju ni nasprotovala Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

Pripombe k prehodnim določbam so bile upoštewane.

/Datum pošiljanja: 19.4.2012

/Gradivo je usklajeno:

Gradivo je bilo po sestanku z Ministrstvom za notranje zadeve usklajeno s tem ministrstvom.

Gradivo je usklajeno v pretežni meri z Ministrstvom za zdravje in Službo Vlade RS za zakonodajo.

		Bistvena odprta vprašanja: - pri pripombah Ministrstva za zdravje: glede pristojnosti Zdravstvenega inšpektorata RS nad izvajanjem nadzora v zvezi z novo kazensko določbo - pri pripombah Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo: sprejeta ni bila pripomba v zvezi s prehodno določbo (probacijska služba prevzame pristojnosti izvajanja nadzora nad izvrševanjem hišnega zapora 1.1.2018)
		Priložiti mnenja organov, s katerimi gradivo ni usklajeno/
10. Gradivo je lektorirano		DA
11. Zahteva predlagatelja za		
a)	Obravnavo delno neusklajenega gradiva	DA
b)	za nujnost obravnave	NE
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	NE
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		DA
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade		NE
14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ...		
<i>Dr. Senko Pličanič</i> <i>minister</i>		

PRILOGA 1

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 - ZUKN in 8/12) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne ... sprejela sklep:

»Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po skrajšanem postopku.«

dr. Božo PREDALIČ
generalni sekretar

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za pravosodje in javno upravo
- Služba Vlade RS za zakonodajo

PRILOGA 2

PREDLOG

EVA 2012-2030-0006

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU KAZENSKIH SANKCIJ

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij je potreben predvsem zaradi uskladitve z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 91/11, v nadaljevanju: KZ-1B). Ker ni bil sprejet poseben zakon, ki bi urejal ukrepe obveznega psihiatričnega zdravljenja neprištevnih in bistveno zmanjšano prištevnih storilcev (376. člen KZ-1), je bilo treba v noveli KZ-1B urediti dva varnostna ukrepa – obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu in obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti. Tako je bilo treba spremeniti in dopolniti naslednje člene v KZ-1: 69. člen (vrste varnostnih ukrepov), 70. člen (izrekanje varnostnih ukrepov), dodati nova 70.a in 70.b člen, ki urejata navedena varnostna ukrepa, 93. člen (zastaranje izvršitve stranskih kazni in varnostnih ukrepov), kakor tudi urediti prehodni režim v prehodnih in končnih določbah KZ-1B (126. in 127. člen navedene novele).

Z novelo KZ-1B so bili spremenjeni tudi 86. člen KZ-1, ki ureja prestajanje kazni zapora, 87. člen KZ-1, ki ureja način izvršitve denarne kazni ter 88. člen KZ-1, ki ureja pogojni odpust. V skladu z navedenimi spremembami se spreminjajo in dopolnjujejo določbe v Zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij (v nadaljevanju: ZIKS-1), ki urejajo zapor ob koncu tedna (12. člen ZIKS-1 se spreminja tako, da se določajo natančnejši pogoji za izvrševanje kazni zapora na ta način), izvršitev kazni zapora s hišnim zaporom (s spremembo 12.a člena ZIKS-1 se določa način njegovega izvrševanja ter nadzor nad izvajanjem hišnega zapora), prav tako pa se zaradi možnosti izvršitve denarne kazni z delom v splošno korist dopolnjuje 13. člen ZIKS-1. V zvezi s hišnim zaporom se v predlogu novele ZIKS-1E ureja nastop in začetek prestajanja hišnega zapora, upravljanje zbirk osebnih podatkov med njegovim prestajanjem, pogojni odpust iz hišnega zapora (novi 106.a člen ZIKS-1) in formalni oziroma redni odpust iz hišnega zapora (novi 109.a člen ZIKS-1).

Izpostaviti je treba tudi nekaj določb v predlogu novele ZIKS-1E, ki se nanašajo na področje obdelave osebnih podatkov, tako se spreminjajo 33. člen ZIKS-1 (zaradi plačila prispevkov se dodaja podatek o davčni številki obsojenca), 40. člen (ureja se povezovanje centralne evidence oseb na prestajanju kazni z drugimi uradnimi evidencami in uradnimi knjigami, pri čemer se povezovanje izvede z imenom in priimkom, enotno matično številko ali davčno številko ali z drugimi podatki, ki v povezavi z osebnim imenom zagotavljajo enoznačno identifikacijo osebe) in 250.a člen ZIKS-1 (dodano je vodenje podatkov o prstnem odtisu ter DNK profilu oseb za storilce določenih kaznivih dejanj, kot določa drug zakon).

Bistveni del sprememb in dopolnitev ZIKS-1 pa se, kot je navedeno že zgoraj, nanaša na varnostna ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti ter na izvrševanje zapora ob koncu tedna, izvršitev kazni zapora s hišnim zaporom ter izvršitev denarne kazni z delom v splošno korist.

Kot že navedeno, se natančneje ureja izvršitev kazni zapora in denarne kazni na druge načine, ki jih določi sodišče.

V predlogu zakona se tako določa obveznost objave seznama zdravstvenih zavodov, v katerih se izvršujejo varnostni ukrepi obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu ter obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti v Uradnem listu RS, prav tako se določajo posebni strokovni in varnostni pogoji, ki jih morajo taki zavodi izpolnjevati (sprememba 151. člena ZIKS-1). Ureja se tudi obveščanje o izvrševanju in uspehih zdravljenja s strani zdravstvenega zavoda v zakonskem roku.

Omeniti je treba tudi novi 82.a člen, ki bo urejal privedbo obsojenca na pristojno sodišče ali k pristojnemu državnemu tožilstvu, če je to potrebno zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka. Za izvedbo privedbe obsojenca v ta namen v Zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij do sedaj ni bilo ustrezne določbe.

Ker je v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (Uradni list RS, št. 57/12, ZOPOKD-C) urejena stranska kazen - prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba, je treba v tem predlogu novele Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij urediti njeno izvrševanje. Do sedaj je bila ta stranska kazen napačno poimenovana, izvrševanje pa v Zakonu o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja oziroma Zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij sploh ni bilo urejeno.

S predlogom zakona se tudi dopolnjujejo kazenske določbe z dvema kršitvama v povezavi z izvrševanjem zapora ob koncu tedna in s pogojno obsodbo ali pogojnim odpustom z varstvenim nadzorstvom ter določajo nadzorni organi, ki bodo izvajali nadzor nad izvrševanjem teh določb (prekrškovni organi).

Navedba predpisov, ki urejajo to področje: V sistemu kazenskega prava je Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij vsebinsko povezan s Kazenskim zakonikom, Zakonom o kazenskem postopku, Zakonom o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja in Zakonom o prekrških.

Podatki o rezultatih spremljanja izvajanja obstoječega predpisa (predstavitev ciljev, ki jih je predpis zasledoval, ocena doseženih ciljev, metode oziroma merila, po katerih je narejena ocena doseženih ciljev, vzroki, zakaj cilji niso bili ali niso bili v celoti doseženi): Spremljanje ciljev zakona je razvidno iz vsakoletnega poročila Uprave RS za izvrševanje kazenskih sankcij.

Poglavitni problemi oziroma vprašanja na področju urejanja (jasna opredelitev, velikost in obseg, vzrok za nastanek problema): Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij se novelira predvsem zaradi novele KZ-1B, ki v ta namen vsebuje tudi prehodno določbo. Dopolnjevanje zakona na področju obdelave osebnih podatkov pa je potrebno zaradi opozorila Uprave RS za izvrševanje kazenskih sankcij.

Na kakšen način so bili problemi ugotovljeni: Na večji del problemov je opozorila Управа RS za izvrševanje kazenskih sankcij, ki je organ v sestavi Ministrstva za pravosodje in javno upravo. Na nekatere probleme je opozorila tudi varuhinja človekovih pravic.

Predpisi Evropske unije, ki vplivajo na področje urejanja: /

Mednarodni sporazumi, ki vplivajo na področje urejanja: /

Odločbe Ustavnega sodišča, ki obravnavajo področje urejanja oziroma primerljivo ureditev: /

Odločbe Sodišča Evropske unije, ki obravnavajo področje urejanja oziroma primerljivo ureditev: /

Razlogi, ki utemeljujejo potrebo po novem predpisu ali spremembi in dopolnitvi obstoječega predpisa: obstoječi predpis je treba uskladiti predvsem s spremenjeno kaznovalno zakonodajo (noveli ZKP-K in KZ-1B) kakor tudi omogočiti Upravi RS za izvrševanje kazenskih sankcij ažurno in točno vodenje osebnih podatkov o obsojencu.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

S Predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij se zasledujejo naslednji cilji:

- določbe Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij se usklajujejo z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 91/11) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 91/11) in sicer glede izvrševanja zaporu ob koncu tedna, izvrševanja hišnega zaporu, nadomestitve denarne kazni z delom v splošno korist, izvrševanja varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti ter privedbe obsojenca na pristojno sodišče ali k pristojnemu državnemu tožilstvu zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka;
- spreminjajo in dopolnjujejo se določbe, ki se nanašajo na osebne podatke obsojencev oziroma na njihovo obdelavo, in sicer bodisi zaradi uskladitve s področno zakonodajo (ZZVZZ, ZPIZ ter policijska zakonodaja) ali zaradi zagotovitve točnosti in ažurnosti podatkov;
- ureja se izvrševanje dveh novih varnostnih ukrepov – obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, predvsem v smislu določanja posebnih varnostnih pogojev forenzičnega psihiatričnega oddelka in poročanja sodišču o poteku in uspehih zdravljenja, saj je bila do sedaj na tem področju pravna praznina;
- z namenom zagotovitve izvrševanja novih določb o zaporu ob koncu tedna in izvrševanja pogojne obsodbe ali pogojnega odpusta z varstvenim nadzorstvom, se urejata novi kazenski določbi ter določajo dodatni prekrškovni organi;
- odpravlja se pravna praznina na področju pogojnega odpusta iz hišnega zaporu in odpusta iz hišnega zaporu;
- ureja se namestitve v prostorih s strožjim režimom za obsojence, ki so izrazito begosumni oziroma s svojim vedenjem in obnašanjem huje motijo druge obsojence ali delavce zavoda in obsojencev, ki jih ogrožajo ali jim grozijo drugi obsojenci ter obsojencev, ki so zaščiteni po Zakonu o zaščiti prič;
- ureja se izvršitev stranske kazni, ki jo sodišče lahko izreče pravni osebi – prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba,
- storilcu prekrška se omogoča plačilo globe že med privedbo v uklonilni zapor in s tem povečuje učinkovitost postopka izterjave ter zmanjšuje obremenitev zavodov za prestajanje kazni.
- Dosedanjim oblikam organiziranja gospodarske dejavnosti UIKS se dodaja še možnost ustanovitve oziroma preoblikovanja v skladu z zakoni, ki urejajo javno-zasebno partnerstvo ter zavode in javne gospodarske službe.

2.2 Načela

- **načelo zakonitosti** se upošteva zlasti v tistih določbah predloga zakona, ki so potrebne zaradi uskladitve z novelama KZ-1B in ZKP-K;
- **načelo humanosti** se upošteva zlasti pri možnosti nadomestitve kazni zaporu z zaporom ob koncu tedna in hišnim zaporom ter pri nadomestitvi denarne kazni z delom v splošno korist, prav tako se navedeno načelo upošteva pri določitvi posebnih strokovnih in varnostnih pogojev za forenzične psihiatrične oddelke zdravstvenih zavodov;

- **načelo sorazmernosti** je upoštevano pri naslednjih določbah v predlogu zakona: pri določitvi osebnih podatkov, ki jih zavod zbira o obsojencu (sprememba 29. člena ZIKS-1 in novi 29.a člen), pri spremembi 33. člena ZIKS-1 (določitev novega osebnega podatka – davčne številke in črtanje dela besedila, ki določa obdelavo podatkov o DNK profilu osebe in drugih biometričnih podatkov), pri povezovanju z uradnimi evidencami in javnimi knjigami (dopolnitev 40. člena ZIKS-1) ter pri spremembi 250.a člena ZIKS-1.

2.3 Poglavitne rešitve

a) predstavitev predlaganih rešitev:

- Ureditev zapora ob koncu tedna in hišnega zapora

S predlogom zakona se na podlagi predhodnih sprememb in dopolnitev Kazenskega zakonika in Zakona o kazenskem postopku urejata načina izvršitve kazni zapora – zapor ob koncu tedna (oziroma t.i. vikend zapor) ter hišni zapor. Glede zapora ob koncu tedna spremenjeni 86. člen Kazenskega zakonika določa, da natančnejše pogoje izvrševanja določi zavod. V zvezi z zaporom ob koncu tedna in hišnim zaporom je treba omeniti še spremenjeni 359. člen Zakona o kazenskem postopku – sodišče lahko v sodbi odloči, da obsojenec med prestajanjem kazni v določenih dnevih prebiva doma ter da se kazen zapora nadomesti s hišnim zaporom ter novi 129.a člen Zakona o kazenskem postopku, ki omogoča izvrševanje zapora ob koncu tedna ter tudi hišnega zapora na podlagi posebnega sklepa, ki ga sodišče izda po pravomočnosti sodbe. V skladu z navedenim se spreminja 12. člen zakona tako, da se takšna izvršitev kazni dopusti obsojencu, ki je zaposlen ali če ima status dijaka in se redno šola oziroma ima status študenta in redno izpolnjuje svoje obveznosti, če je osebnostno toliko urejen, da mu je mogoče zaupati, da takega načina prestajanja kazni zapora ne bo zlorabil. V spremenjenem 12. členu zakona se ureja postopek in posledice, če obsojenec zlorabi način prestajanja kazni zapora ob koncu tedna.

Širši je sklop sprememb, ki se nanašajo na izvrševanje hišnega zapora. S spremembo 12.a člena zakona se določa vsebina sodbe ali posebnega sklepa, s katerim sodišče, pod pogoji, ki jih določa Kazenski zakonik in po postopku, ki ga določa Zakon o kazenskem postopku, dopusti izvršitev kazni zapora s hišnim zaporom in odredi ali spremeni način njegovega izvrševanja. Urejena je tudi dolžnost sodišča, da navedeno sodbo ali sklep pošlje zavodu za prestajanje kazni, v katerega bi bil obsojenec sicer napoten, ter policijski postaji, na območju katere se izvršuje hišni zapor, kakor tudi nadzor nad izvajanjem hišnega zapora, ki ga izvaja sodišče samo ali preko policije. S predlogom zakona se ureja tudi sam postopek v zvezi z nastopom in začetkom izvrševanja hišnega zapora (datum in kraj zglasitve v zavodu, ugotovitev istovetnosti obsojenca, pridobitev osebnih podatkov, vpis v matično knjigo, centralno evidenco o osebah na prestajanju kazni zapora..ter napotitev v stavbo ali posamezni del stavbe, kjer se po sodni odločbi izvršuje hišni zapor). Ker do sedaj ta problematika ni bila urejena (pravna praznina) se ureja tudi pogojni odpust iz hišnega zapora in redni odpust iz hišnega zapora. Slednje je potrebno, da se ve, kdaj je bil hišni zapor izvršen.

- Nadomestitev denarne kazni z delom v splošno korist

Pravna podlaga za nadomestitev denarne kazni z delom v splošno korist so spremenjeni 87. člen Kazenskega zakonika, ki določa, da se denarna kazen do 360 dnevni zneskov lahko izvrši tudi tako, da obsojenec v obdobju največ enega leta namesto plačila denarne kazni opravi delo v splošno korist ter novi 129.a člen in spremenjeni 359. člen Zakona o kazenskem postopku. Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij je v 13. členu do sedaj urejal le nadomestitev kazni zapora z delom v splošno korist, zato se s predlogom zakona dopolnjuje tako, da se te določbe smiselno uporabljajo tudi za denarno kazen. Ker drugi odstavek 94. člena Kazenskega zakonika določa, da zastaranje (izvršitve) ne teče v času, ko se po zakonu kazen ne sme izvršiti, je bila dodana tudi določba, da se v času od sklenitve dogovora o začetku opravljanja nalag od poteka roka za njihovo opravo, kazen ne sme izvršiti.

- Ureditev izvrševanja varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti

Novela KZ-1B je na novo uredila prej navedena varnostna ukrepa, saj o tem ni bil sprejet posebni zakon, kot je bilo določeno (predvideno) v 376. Kazenskega zakonika. S predlogom zakona se ureja izvrševanje navedenih varnostnih ukrepov v večjem številu členov, in sicer se v skladu s prvim odstavkom novega 70.a člena Kazenskega zakonika določajo posebni varnostni in strokovni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati forenzični psihiatrični oddelki zdravstvenega zavoda (sprememba 151. in 155. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij). Izpolnjevanje pogojev ugotavlja posebna strokovna komisija, ki jo sestavljajo strokovnjaki s področja psihiatrične, penološke in varnostne stroke, ki poda predhodno mnenje. V skladu s predlagano spremembo 148. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, pa minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, določi zdravstvene zavode, v katerih se izvršujejo varnostni ukrepi obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, katerih seznam se objavi v Uradnem listu RS.

- Sprememba nekaterih določb, ki se nanašajo na osebne podatke obsojencev

Ker z vidika načela sorazmernosti zadostuje, da se obsojencu odvzamejo prstni odtisi, druge biometrične podatke pa lahko osumljencem odvzame policija v predkazenskem postopku, se spreminjata 29. in 33. člen Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij. V skladu z navedenim se tudi obsojencu, ki prestaja hišni zapor, vzamejo le prstni odtisi (novi 29.a člen).

V 33. členu se zaradi plačila prispevkov za zaprte zadeve dodaja podatek o davčni številki obsojenca (pravna podlaga je v 15. in 16. členu ZZZV in 26. členu ZPIZ).

40. člen Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij se dopolnjuje zaradi zagotovitve povezovanja centralne evidence oseb na prestajanju kazni z drugimi uradnimi evidencami in uradnimi knjigami, kar ima določene prednosti – hitrejša in enostavnejša pridobitev podatkov, večja ažurnost, točnost, popolnost in zanesljivost podatkov. Povezovanje zbirk podatkov pa omogoča tudi boljše organizacijo in racionalizacijo dela v upravi.

Ker se z drugim zakonom (mišljena predvsem policijska zakonodaja) lahko določi, da se v kazenski evidenci v elektronski obliki obdelujejo tudi podatki o prstnem odtisu in o DNK profilu – za določene skupine storilcev kaznivih dejanj (uvedba teh podatkov je lahko koristna predvsem v primeru izmenjave podatkov z drugimi državami iz kazenske evidence), se dopolnjuje 250.a člen Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij tako, da je določeno, da kazenska evidenca vsebuje tudi podatke o prstnem odtisu ter DNK profilu oseb za storilce določenih kaznivih dejanj, kot določa drug zakon.

- Ureditev pogojnega odpusta z varstvenim nadzorstvom

Spremenjeni sedmi odstavek 88. člena Kazenskega zakonika določa, da lahko obsojenca, ki bo pogojno odpuščen, organ, ki odloča o pogojnem odpustu, postavi pod varstveno nadzorstvo. Varstveno nadzorstvo opravlja svetovalec, ki ima enake naloge kot pri pogojni obsodbi z varstvenim nadzorstvom. Predlagana pa je tudi sprememba šestega in sedmega odstavka 106. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij tako, da bo komisija odredila pogojni odpust z varstvenim nadzorstvom in v odločbi, na predlog pristojnega centra za socialno delo izmed strokovnih delavcev centra ali drugih oseb, ki so primerne za opravljanje dolžnosti svetovalca in bodo s tem soglašali, določila svetovalca, ki bo opravljal varstveno nadzorstvo. Za pogojni odpust z varstvenim nadzorstvom in naloge, ki so naložene obsojencu, se smiselno uporabljajo določbe Kazenskega zakonika o pogojni obsodbi z varstvenim nadzorstvom in navodilih v okviru varstvenega nadzorstva.

- Ureditev pogojnega odpusta in formalnega (rednega) odpusta pri hišnem zaporu

Ker v Zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij pogojni odpust pri hišnem zaporu ni bil urejen, to problematiko ureja novi 106.a člen, tako se razen tistih vprašanj, ki so v tem členu izrecno navedena, smiselno uporabljajo določbe o pogojnem odpustu iz zapora.

Ker je treba formalno ugotoviti izvršitev hišnega zapora, se v novem 109.a členu ureja tudi postopek v zvezi z rednim odpustom iz hišnega zapora (gre le za administrativno odpustitev oziroma evidentiranje brez posebnih nalog zavoda oziroma uprave).

- Ureditev stranske kazni za pravnomočno obsojene pravne osebe – prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba

Predlog zakona v novem 142.a členu ureja postopek v zvezi z izvršitvijo pravnomočne sodbe, s katero je sodišče pravni osebi izreklo stransko kazen prepovedi razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba. Stranska kazen je urejena v Zakonu o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja.

- Dopolnitev kazenskih določb in določitev novih organov nadzora

251. člen Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij se dopolnjuje z dvema novima kazenskima določbama, ki se nanašata na prestajanje zapora ob koncu tedna (delodajalec oziroma izvajalec izobraževanja ne izvršuje obveznosti) in na pogojno obsodbo oziroma pogojni odpust z varstvenim nadzorstvom (svetovalcu se ne omogoči izvajanja nadzora nad izvrševanjem navodil oziroma nalog v okviru varstvenega nadzorstva ali se ga ne obvesti, da pogojno obsojeni oziroma pogojno odpuščeni brez opravičenega razloga ni začel ali je opustil zdravljenje, obiskovanje posvetovalnice, usposabljanje ali zaposlitev). Pri prvi kršitvi sta kot nadzorna organa, ki sta tudi prekrškovna organa, določena inšpektorat, pristojen za šolstvo in inšpektorat, pristojen za delo, pri drugi kršitvi pa inšpektorat, pristojen za delo in inšpektorat, pristojen za zdravje, vsi v okviru svojih pristojnosti.

Variantnih predlogov ni bilo.

b) način reševanja:

Vsa vprašanja so urejena v predlogu zakona, z njim bo treba uskladiti podzakonske predpise v roku, ki je določen v prehodni določbi predloga zakona.

c) normativna usklajenost zakona:

Predlog zakona se usklajuje s Kazenskim zakonikom (upoštevaje tudi novelo KZ-1B, Uradni list RS, št. 91/11) in Zakonom o kazenskem postopku (upoštevaje tudi novelo ZKP-K, Uradni list RS, št. 91/11).

č) usklajenost predloga predpisa:

Na predlog zakona so imeli pripombe Varuh človekovih pravic RS, Informacijski pooblaščenec RS, Ministrstvo za notranje zadeve, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, Inšpektorat RS za delo, Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS in Ministrstvo za notranje zadeve, Inšpektorat RS za notranje zadeve. Ostali nanj niso imeli pripomb.

d) povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za pravosodje in javno upravo in na portalu e-demokracija. Glede na to, da ne gre za obširne vsebinske spremembe zakona, večjega odziva javnosti ni bilo pričakovati. Na predlog zakona tako pripombe javnosti niso bile podane.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima neposrednih posledic za državni proračun.

Predlog zakona nima neposrednih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

/

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predložen zakon ni neposredno povezan s pravno ureditvijo Evropske unije.

Prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU:

1. Varnostna ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti:

Avstrija

Avstrijski zakon, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij (Strafvollzugsgesetz – StVG, v nadaljevanju: avstrijski zakon) ureja zavode za duševno motene kršitelje zakona. Nastanitev duševno motenih kršiteljev zakona se izvrši v zavodih, ki so določeni za ta namen, v kolikor v tem Zveznem zakonu ni drugače določeno. V zavodih za duševno motene kršitelje zakona lahko prestajajo kazni tudi zaporniki, ki zaradi njihovega duševnega stanja ne bi mogli biti ustrezno tretirani v drugih zavodih za izvrševanje kazni in tisti, ki zaradi svojih duševnih posebnosti niso primerni, da bi prestajali kazen v običajnih zavodih za izvrševanje kazni. To velja smiselno za nastanitev v zavodu za odvisnike in za nastanitev v zavodu za nevarne povratnike. Pri opremljanju zavodov, ki služijo za namestitve v skladu s prvim odstavkom 21. člena KZ [StGB], je potrebno še posebej upoštevati potrebe ki izhajajo iz psihiatričnega tretiranja zapornikov. Zavodi so dolžni voditi in hraniti popis bolezni.

Nastanitev odvisnih kršiteljev zakona se izvrši v za ta namen posebej določenih zavodih ali v posebnih oddelkih zavodov za izvrševanje kazni odvzema prostosti, v kolikor ni v tem Zveznem zakonu drugače določeno. Smiselno se uporabi četrti odstavek 8.člena. V zavodih in posebnih oddelkih za kršilce zakona, ki so odvisniki, se sme izpeljati tudi izvrševanje kazni za zapornike, ki so potrebni odvajanja od odvisnosti (68. člen).

Nastanitev nevarnih povratnikov se izvršuje v za ta namen posebej določenih zavodih ali v posebnih oddelkih zavodov za izvrševanje kazni odvzema prostost, v kolikor ni v tem Zveznem zakonu drugače določeno. Smiselno se uporablja četrti odstavek 8.člena.

V posebnih oddelkih za nevarne povratnike se sme izvrševati kazen tudi za zapornike (10. člen).

V nadaljevanju navajamo države članice Evropske unije, ki navedeno materijo urejajo v kazenskih zakonikih:

Nemčija

Nemški kazenski zakonik ureja pojma neprištevnost in bistveno zmanjšana prištevnost. Oba pojma sta definirana enako kot v slovenskem kazenskem zakonu. Neprištevnost izključuje krivdo, medtem ko pri bistveno zmanjšani prištevnosti sodišče lahko zniža kazen. Urejena sta varnostna ukrepa zdravljenja v psihiatrični ustanovi in zdravljenja odvisnosti od alkohola in

prepovedanih drog. Če je oseba storila protipravno dejanje v stanju neprištevnosti ali bistveno zmanjšane prištevnosti, sme sodišče odrediti njeno zdravljenje v psihiatrični ustanovi, če oceni, da bi lahko storilec zaradi svojega duševnega stanja znova storil težje kaznivo dejanje, ali če storilec predstavlja nevarnost za okolico. Če sodišče ugotovi, da je storilec odvisen od alkohola ali drugih psihoaktivnih snovi in je kaznivo dejanje storil zaradi svoje odvisnosti ali pod vplivom alkohola ali drog, lahko odredi njegovo zdravljenje, če obstaja nevarnost, da bo zaradi odvisnosti tudi v prihodnje storil kakšno težje kaznivo dejanje. Sodišče sme odrediti navedeni ukrep le, če se lahko utemeljeno pričakuje, da bo tako zdravljenje uspešno in da storilec ne bo več ponavljal kaznivih dejanj zaradi odvisnosti. Če sta zgoraj navedena varnostna ukrepa izrečena poleg zaporne kazni, se izvršita pred zaporno kaznijo, razen če sodišče meni, da bi bila ustrežnejša obratna izvršitev. Sodišče sme spremeniti ali preklicati ukrep, če to izhaja iz okoliščin v zvezi s samim storilcem in izvršitvijo. Čas trajanja ukrepa se všteje v zaporno kazen, vendar največ do dveh tretjin zaporne kazni.

Latvija

Latvijski kazenski zakon ureja pojma neprištevnost in bistveno zmanjšana prištevnost podobno kot slovenski kazenski zakon. Ureja tudi ukrepe medicinske narave. V primeru, da gre za osebo, ki je zagrešila kaznivo dejanje, vendar trpi za duševno motnjo, se določijo naslednji ukrepi: zunajbolnišnično zdravljenje v zdravstveni ustanovi, zdravljenje splošnega tipa v psihiatrični bolnišnici in zdravniška oskrba v specializirani psihiatrični bolnišnici. Če glede na naravo (težo) kaznivega dejanja in duševno stanje storilca prej navedeno zdravljenje ni potrebno, ker oseba ni nevarna, lahko sodišče odloči, da se taki osebi postavi sorodnik ali druga oseba, ki zanjo skrbi in je pod nadzorom zdravstvene ustanove po sedežu prebivališča te osebe. Ti ukrepi se lahko uporabijo zoper osebe, ki so bile neprištevne ob storitvi kaznivega dejanja, ki so duševno zbolele po storitvi kaznivega dejanja ali po obsodbi, če so te osebe glede na svoje duševno stanje nevarne okolici. Medicinske ukrepe mora določiti sodišče glede na naravo duševne bolezni in glede na naravo kaznivega dejanja. Vrsto ukrepa izbere psihiatrična ustanova. Spememba in ukinitvev teh ukrepov sta v pristojnosti sodišča, odločitev sodišča pa temelji na mnenju ustanove. Čas, prebit v ustanovi, se všteva v kazen. Prej navedeni medicinski ukrepi se lahko določijo tudi v primeru, da gre za osebo, ki je storila kaznivo dejanje v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti.

Švedska

Švedski kazenski zakon določa, da če osebi, ki je storila kaznivo dejanje, ni mogoče izreči denarne kazni, pa je bilo pri tej osebi ugotovljeno, da ima duševno motnjo, lahko sodišče odredi zdravljenje v psihiatrični ustanovi pod pogojem, da storilčevo duševno stanje in njegove osebne okoliščine to opravičujejo. Če je bilo dejanje storjeno zaradi resne duševne motnje, lahko sodišče določi posebno preiskavo storilca na podlagi zakona o forenzični psihiatrični oskrbi, ko je nevarnost, da bo storilec ponavljal kazniva dejanja zaradi svojega duševnega stanja. Sodišče sme skupaj z zdravljenjem v psihiatrični bolnišnici določiti drugo sankcijo, vendar ne zaporne kazni ali prej navedene posebne preiskave, če to izhaja iz prejšnjega kriminalnega vedenja storilca ali zaradi drugih posebnih razlogov.

2. Pravica do obiskov

Nemčija

V nemškem Zakonu o izvrševanju kazni zapora in o disciplinskih kaznih odvzema prostosti v namen poboljšanja in varovanja (Gesetz über den Vollzug der Freiheitsstrafe und der freiheitsentziehenden Maßregeln der Besserung und Sicherung-Strafvollzugsgesetz (StVollzG)) je določeno, da ima zapornik pravico vzdrževati stike z osebami izven zavoda, v okviru predpisov tega zakona. Stiki zapornikov z osebami izven zavoda se spodbujajo. Zapornik sme redno sprejemati obiske. Skupni čas trajanja obiskov znaša najmanj eno uro na mesec. Nadaljnja pravila ureja hišni red. Obiski so zraven tega dovoljeni še, kadar to zahteva tretiranje zapornika ali resocializacija, ali služi osebnim, pravnim ali poslovnim zadevam, katere zapornik

ne more urediti pisno, preko tretje osebe ali pa se ne morejo odložiti do odpusta zapornika. Iz varnostnih razlogov je lahko obisk odvisen od tega, ali obiskovalec dovoli, da se ga pregleda.

Vodja zavoda sme prepovedati obiske,

1. če bi ogrožali varnost ali red v zavodu,
2. obiskovalcem, ki niso družinski člani zapornika v smislu Kazenskega zakonika, če se lahko predvideva, da imajo škodljiv vpliv na zapornika ali da bi preprečili njegovo resocializacijo.

Dovolijo se obiski branilcev, kot tudi odvetnikov ali notarjev, v zvezi s pravno zadevo zapornika. Vsebinsko preverjanje dokumentov, ki jih ima odvetnik s sabo, ni dopustno.

Obiski so lahko na osnovi tretmaja ali varnosti ali reda v zavodu, nadzorovani; razen če se v posameznem primeru ugotovi, da nadzorovanje ni potrebno. Pogovor se sme nadzorovati le, v kolikor je to v posameznem primeru iz teh (z.o.) razlogov potrebno. Obisk se sme prekiniti, če obiskovalec ali zapornik, navkljub dogovoru kršita predpise tega zakona ali odredbe, izdane na podlagi tega zakona, če je potrebno, opomin izostane in se obisk takoj prekine. Obiski zagovornika niso nadzorovani. Predmeti se lahko predajo zaporniku le pod nadzorom. To ne velja za pisanja in ostale dokumente, ki jih zapornik dobi od svojega branilca ali za pisanja in dokumente, ki jih zapornik dobi od odvetnika ali notarja, in ki so potrebni za reševanje pravne zadeve, ki zadeva zapornika; pri obisku odvetnika ali notarja pa je lahko zaradi varnosti in reda v zavodu, predaja dokumentov zaporniku odvisna od dovoljenja.

Avstrija

V avstrijskem zakonu smejo zaporniki prejemati obiske v času, ki je za to določen tako pogosto u+in v tistem časovnem obsegu, kot je to lahko zagotovljeno z nadomestnimi stroški. Ne sme jim biti prepovedano, vsak teden sprejeti najmanj en obisk, ki traja najmanj pol ure; najmanj enkrat v šest tednih se čas obiskov podaljša na najmanj eno uro. Če prejema zapornik obiske redko, ali če ima obiskovalec zelo dolgo pot do zavoda, potem se trajanje obiska vsekakor primerno podaljša. Za urejanje pomembnih osebnih, gospodarskih ali pravnih zadev, ki se ne morejo rešiti pisno ali se ne morejo prestaviti do odpusta, kot vzdrževanje družinskih in ostalih osebnih vezi, se zapornikom da priložnost v primerih prostorov za sprejem obiskov, ki so temu primerno pogosti in dolgi, po potrebi tudi izven časa za obiske. Takšnih obiskov, če ne obstajajo nobeni pomisleki, ni potrebno nadzorovati. Obiskovalci, ki še niso dopolnili 14.leta starosti, lahko pridejo na obisk le v spremstvu odraslih. Več kot trem obiskovalcem naj ne bi bila dovoljena istočasna dopustitev obiska zapornika.

Obiski se lahko nadzorujejo. Če Zvezni zakon ne določa drugače, se lahko nadzorovanje razširi tudi na vsebino pogovora med zapornikom in obiskovalcem, mora pa se omejiti na poskusne preverbe. Po potrebi se pokliče zaposlenega v zavodu, ki ima znanje tujega jezika ali tolmača. Za vpoklic tolmača se ne upošteva, se opusti, če so s tem povezani stroški, z ozirom na to, da pogovor ne predstavlja ogrožanja varnosti in reda v zavodu, nesorazmerni s temeljnim načelom varčnega upravljanja. V kolikor kršijo zaporniki ali obiskovalci določila iz 3. in 4. odstavka 94. člena, potem se v lažjih primerih na to opozorijo. V primeru ponovnega kršenja ali pri resnih kršitvah mora biti obisk ne glede na dopustnost ali upravnega kazenskega pravnega pregona prekinjen.

Norveška

Po norveškem zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, se nadzorujejo obiski v tistih zavodih oziroma oddelkih, ki so strožjega tipa, v ostalih pa samo, če tako zahtevajo okoliščine posameznega primera. Nadzor se izvaja s strani zaposlene osebe tako, da se posluša pogovor med zapornikom in obiskovalcem, s pomočjo steklene stene ali s prepovedjo fizičnih stikov med zapornikom in obiskovalcem. Pri poslušanju pogovora lahko pristojne osebe zahtevajo, da se zapornik in obiskovalec pogovarjata v jeziku, ki ga osebje razume. Nadzor ne sme biti strožji kot je v konkretnem primeru potrebno, lahko pa se uporabi več ukrepov nadzora hkrati. Pristojna oseba lahko prepove obisk, če je podan sum, da bi bil obisk lahko izkoriščen za načrtovanje storitve kaznivega dejanja, kršenje izvrševanja kazni zapora ali če bi lahko prišlo do motenja

reda in miru v zavodu. Izjeme so možne, pod ustreznim nadzorom, če je obisk pomemben za zapornika.

Češka

Češki zakon, ki ureja izvrševanje kazni zapora: V času, ki ga določi direktor zavoda lahko obsojenec sprejema obiske, vendar največ do treh ur mesečno. Obiski so dovoljeni praviloma v za to predvidenih prostorih. Obsojenci, ki so na zdravljenju v zdravstveni ustanovi, lahko sprejemajo obiske le, če tako dovoli zdravnik ob upoštevanju njihovega zdravstvenega stanja. Obsojenca lahko obiščejo največ štiri osebe, razen če predpis določa drugače. Zakon dovoljuje tudi obisk oseb, ki niso svojci obsojenca. Osebe zavoda lahko prekine obisk, če obsojenec in obiskovalci med obiskom motijo red in mir.

3. Nadomestitev kazni z delom v splošno korist

Finska

Finski Kazenski zakonik ureja delo v splošno korist kot nadomestilo za zaporno kazen. Delo v splošno korist je mogoče določiti obsojencu, ki mu je sodišče izreklo zaporno kazen do največ osmih mesecev, razen če drugi tehtni razlogi temu nasprotujejo. Obsojenec se mora strinjati z delom v splošno korist, prav tako morajo biti podane okoliščine, ki kažejo na to, da bo obsojenec delo v splošno korist izpolnil.

Estonija

Estonski Kazenski zakonik ureja nadomestitev zaporne kazni z delom v splošno korist in sicer sodišče lahko nadomesti zaporno kazen do dveh let zapora z delom v splošno korist. En dan zapora se preračuna v dve uri dela v splošno korist. Obsojenec mora v takšno nadomestitev kazni privoliti. Trajanje dela v splošno korist ne sme preseči osem ur na dan. Sodišče lahko na predlog osebe, ki nadzoruje delo v splošno korist začasno ustavi izvrševanje, če to terja zdravstveno stanje obsojenca, njegove družinske razmere ali zaradi obrambnih razlogov. Če je potrebno lahko sodišče pred odreditvijo dela v splošno korist, odredi preveritev njegovega zdravstvenega stanja. Če obsojenci krši dolžnosti v zvezi z delom v splošno korist ali ne sodeluje z osebo, ki ga nadzoruje, lahko sodišče prekliče izvajanje del v splošno korist ter odredi izvršitev zaporne kazni. Zakon ureja tudi vštevanje opravljenega dela v splošno korist v zaporno kazen zaradi izvršitve preostanka zaporne kazni. Zakon ureja tudi preklic dela v splošno korist, če obsojenec med opravljanjem dela stori novo kaznivo dejanje.

Velika Britanija

V Veliki Britaniji sodišče lahko določi delo v splošno korist za naslednja kazniva dejanja: odvzem motornega vozila, poškodovanje tuje stvari, goljufije, ogrožanja varnosti ali povzročitve telesnih poškodb. Najpomembnejše okoliščine od katerih je odvisno ali bo sodišče določilo delo v splošno korist so: da sodišče meni, da storilec ne bo več ponavljal kaznivih dejanj, če gre za prvo storitev kaznivega dejanja, če gre za storilca, ki ima zdravstvene težave ali je odvisnik. Obstaja več vrst del v splošno korist – neplačano javno delo, izobraževanja in usposabljanja, zdravljenje odvisnosti, omejitve v smislu, kaj storilec sme in česa ne sme delati (tudi elektronski nadzor). Sodišče lahko določi tudi obvezni nadzor npr. v smislu javljanja osebi, ki je pristojna za nadzor. Če storilec krši odredbo sodišča in ne izpolnjuje obveznosti, mu sodišče določi izvršitev kazni zapora.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel nobenih tovrstnih posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel nobenih tovrstnih posledic.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne bo imel nobenih tovrstnih posledic.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Predlog zakona ne bo imel nobenih tovrstnih posledic.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Predlog zakona ne bo imel nobenih tovrstnih posledic.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona ne bo imel nobenih tovrstnih posledic.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Posebna predstavitev sprejetega zakona ni predvidena, ker gre za manjše spremembe in dopolnitve.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Spremljanje izvajanja zakona bo potekalo v okviru Direktorata za zakonodajo s področja pravosodja in Direktorata za pravosodno upravo pri Ministrstvu za pravosodje in javno upravo ter v okviru Uprave Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij. Stanje na področju izvrševanja kazenskih sankcij bo obravnavano tudi v okviru sej Sveta za kaznovalno pravo (strokovno posvetovalno telo ministra za pravosodje in javno upravo).

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09 in 9/11 – ZP–1G) se prvi odstavek 8. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) Odločbe, izdane na podlagi 12., 22., 25., 26., 62., tretjega odstavka 73., drugega odstavka 77., 79., 81., 82., 89., 95., 98., 98.a, 107., 108., 109., 113., 193., 206. in 236. člena tega zakona, se izdajajo po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.«.

2. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen

(1) Pod pogoji iz kazenskega zakonika in po postopku iz zakona, ki ureja kazenski postopek, se izvršitev kazni zapora tako, da obsojenec med prestajanjem kazni zapora še naprej dela ali se izobražuje in prebiva doma, razen ob prostih dneh, praviloma ob koncu tedna, ko mora biti v zavodu (v nadaljnjem besedilu: zapor ob koncu tedna), lahko dopusti obsojencu, ki je osebno toliko urejen, da mu je mogoče zaupati, da takega načina prestajanja kazni zapora ne bo zlorabil in ki je v času odločanja o načinu izvršitve kazni zapora:

- zaposlen v skladu s predpisi o delovnih razmerjih ali javnih uslužbencih ali na drugi pravni podlagi, samozaposlen ali samostojno opravlja kmetijsko dejavnost ali
- če ima status dijaka in se redno šola oziroma ima status študenta in redno izpolnjuje svoje študijske obveznosti.

(2) Izvršitev kazni zapora z zaporom ob koncu tedna se pod pogoji iz prejšnjega odstavka lahko dopusti tudi na predlog obsojenca, ki že prestaja kazen zapora, po predhodnem mnenju direktorja zavoda.

(3) O izvršitvi kazni zapora po določbi prejšnjega odstavka sodišče odloči s sklepom po postopku, ki ga zakon, ki ureja kazenski postopek, določa za nadomestitev kazni zapora z zaporom ob koncu tedna, na podlagi predloga, vloženega po pravnomočnosti sodbe.

(4) Direktor zavoda, v katerem obsojenec prestaja kazen zapora ob koncu tedna, najkasneje v enem mesecu po prejemu pravnomočne odločbe o dopustnosti izvršitve kazni z zaporom ob koncu tedna, po posvetovanju z obsojencem in njegovim delodajalcem oziroma izvajalcem izobraževanja, izda odločbo, v kateri določi natančnejše pogoje izvrševanja zapora ob koncu tedna. Do izdaje odločbe obsojenec prestaja kazen zapora v zavodu.

(5) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se določijo:

- dan in čas odhoda in vrnitve obsojenca v zavod,
- število in razpored dni oziroma noči, ki jih mora obsojenec prestati v zavodu, v okviru obveznosti, ki v povprečju ne more biti manjša od dveh prenočitev na teden v zavodu,
- način preverjanja rednega izpolnjevanja delovnih oziroma izobraževalnih obveznosti obsojenca,
- obveznosti, ki jih je delodajalec oziroma izvajalec izobraževanja po predhodnem pisnem dogovoru z direktorjem zavoda sprejel glede vsebine, rokov in načina obveščanja zavoda o izpolnjevanju oziroma opuščanju delovnih oziroma izobraževalnih obveznosti obsojenca, morebitnih zlorabah načina prestajanja kazni zapora ob koncu tedna, hujših kršitvah delovnih oziroma učnih ali študijskih obveznosti in drugih okoliščinah, ki lahko vplivajo na način izvrševanja kazni zapora,

- način in roke izvajanja neposrednega nadzora zavoda nad izpolnjevanjem delovnih oziroma izobraževalnih obveznosti obsojenca, če tega ni mogoče zagotoviti na drugačen način,
- druge obveznosti obsojenca, njegovega delodajalca oziroma izvajalca izobraževanja, s katerimi se zagotavlja izvrševanje zapora ob koncu tedna in preprečujejo njegove zlorabe,
- organi, ki jih zavod obvesti o začetku in poteku izvrševanja zapora ob koncu tedna zaradi izvajanja njihovih zakonskih pristojnosti in nalog.

(6) Direktor zavoda lahko po postopku iz četrtega odstavka tega člena spremeni natančneje pogoje izvrševanja zapora ob koncu tedna, če se spremenijo okoliščine, na podlagi katerih so pogoji bili določeni.

(7) Če obsojenec zlorablja način prestajanja kazni zapora ob koncu tedna ali ne izpolnjuje več pogojev glede zaposlitve oziroma šolanja ali študija iz prvega odstavka tega člena ali njegov delodajalec oziroma izvajalec izobraževanja ne upošteva pogojev izvrševanja kazni zapora ob koncu tedna in s tem onemogoča nadzor nad njegovim izvrševanjem, lahko sodišče na predlog direktorja zavoda s sklepom odloči, da obsojenec preostanek kazni zapora prestane v zavodu.

(8) Če obsojenec zlorabi zapor ob koncu tedna na način, ki ima znake kaznivega dejanja ali hujšega disciplinskega prestopka po tem zakonu ali tak prestopok stori v času, ko prestaja kazen v zavodu, lahko direktor zavoda začasno zadrži izvrševanje zapora ob koncu tedna do odločitve sodišča, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, o direktorjevem predlogu za izvršitev preostanka izrečene kazni v zavodu, če iz okoliščin izhaja, da pogojev za izvrševanje kazni zapora ob koncu tedna ni več. Sodišče o predlogu odloči najpozneje v osmih dneh.

(9) Začasno zadržanje izvrševanje zapora ob koncu tedna iz prejšnjega odstavka se odredi ustno, pisna odločba pa mora biti obsojencu vročena najpozneje v 24 urah od ure odreditve začasnega zadržanja. Zoper odločbo ima obsojenec pravico do pritožbe v treh dneh od dneva, ko mu je bila odločba vročena. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(10) O pritožbi iz prejšnjega odstavka sodišče odloči hkrati z odločitvijo o predlogu direktorja zavoda za izvršitev preostanka izrečene kazni v zavodu.«.

3. člen

12.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»12.a člen

(1) S sodbo ali s posebnim sklepom, s katerim sodišče, pod pogoji iz kazenskega zakonika in po postopku iz zakona, ki ureja kazenski postopek, dopusti izvršitev kazni zapora s hišnim zaporom in odredi ali spremeni način njegovega izvrševanja, se v okviru pravil o izvrševanju hišnega zapora določijo:

- naslov stavbe in po potrebi tudi natančen opis posameznega dela stavbe v katerem obsojenec stalno ali začasno prebiva oziroma javnega zavoda za zdravljenje ali oskrbo, v katerem je obsojenec nameščen in v katerem se izvršuje hišni zapor,
- organ, ki opravlja nadzor in njegova pooblastila ter obveznosti obsojenca pri izvajanju nadzora,
- izjeme od prepovedi oddaljevanja od stavbe, kadar je to neizogibno potrebno, da si obsojenec zagotovi najnujnejše življenjske potrebščine ali zdravstveno pomoč, ali za opravljanje dela in način izvajanja izjem, z navedbo njihovega namena, časa, trajanja in načina nadziranja,
- način, po katerem osebe, ki jih obsojenec obiskuje v okviru dovoljenega oddaljevanja od stavbe obveščajo za nadzor pristojne organe o obiskih obsojenca, o izvajanju delovne obveznosti in drugih okoliščinah povezanih z dovoljenim oddaljevanjem obsojenca,

- osebna imena, rojstni datumi in naslovi posameznikov, s katerimi obsojenec ne prebiva oziroma ga ne zdravijo ali oskrbujejo in s katerimi so mu stiki prepovedani ali omejeni,
- način seznanitve teh oseb s prepovedjo ali omejitvijo stikov in način, po katerem te osebe lahko obvestijo pristojne organe o morebitnih kršitvah prepovedi.

(2) Sodišče pošlje sodbo oziroma poseben sklep o načinu izvršitve hišnega zavora in sklep o spremembi načina njegovega izvrševanja iz prejšnjega odstavka obsojencu, zavodu za prestajanje kazni, v katerega bi bil obsojenec sicer napoten po določbah tega zakona ter policijski postaji, na območju katere se izvršuje hišni zapor.

(3) Izvajanje hišnega zavora nadzoruje sodišče samo ali preko policije. Policija sme vsak čas tudi brez zahteve sodišča preverjati izvajanje hišnega zavora, o morebitnih kršitvah hišnega zavora pa mora brez odlašanja obvestiti sodišče in zavod, pri katerem je bil opravljen postopek nastopa kazni hišnega zavora.«.

4. člen

V 13. členu se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Za izvršitev denarne kazni z delom v splošno korist se smiselno uporabljajo določbe prejšnjih odstavkov.

(5) V času od sklenitve dogovora o začetku opravljanja nalog iz prvega odstavka tega člena, do poteka roka za njihovo opravo, se kazen ne sme izvršiti.«.

5. člen

Za 20. členom se doda nov 20.a člen, ki se glasi:

»20.a člen

(1) Če v tem zakonu ni drugače določeno, sodišče v pozivu na prestajanje hišnega zavora obsojencu odredi, da se na dan, ki ga določi za dan nastopa hišnega zavora, zglaš v zavodu, v katerega bi bil sicer po tem zakonu napoten na prestajanje kazni zavora, pri čemer se kot dolžina izrečene kazni upošteva dolžina hišnega zavora.

(2) Obsojenec se mora na dan, ki je določen za nastop hišnega zavora, med uradnimi urami zglašiti v zavodu, ki je naveden v pozivu na prestajanje kazni hišnega zavora iz prejšnjega odstavka.

(3) Dan, ko se je obsojenec zglašil v zavodu v skladu z določbo prejšnjega odstavka, se šteje za dan nastopa in začetek prestajanja hišnega zavora.

(4) Če obsojenec določenega dne ne nastopi kazni hišnega zavora, sodišče, ki je obsojenca pozvalo na prestajanje kazni, po prejemu obvestila zavoda o tem obvesti sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji. Sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, po prejemu obvestila opravi ustrezne poizvedbe o razlogih zaradi katerih obsojenec ni nastopil hišnega zavora in odloči, ali naj se kazen izvrši s hišnim zavorom ali v zavodu.

(5) Če sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, ugotovi, da obsojenec hišnega zavora ni nastopil iz opravičenih razlogov, o tem obvesti sodišče, ki je obsojenca pozvalo na prestajanje kazni, da obsojenca ponovno pozove na prestajanje hišnega zavora.

(6) Če sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji ugotovi, da obsojenec hišnega zavora ni nastopil brez opravičenih razlogov in da zaradi tega niso več podani pogoji za izvršitev kazni s hišnim zavorom, odloči, da se kazen zavora izvrši v zavodu, če posebne okoliščine kažejo na nevarnost, da bi obsojec pobegnil, pa hkrati odredi takojšnjo privedbo obsojenca v zavod in o tem obvesti zavod in sodišče, ki je obsojenca pozvalo na prestajanje kazni.

(7) Pritožba obsojenca zoper sklep o izvršitvi izrečene kazni zapora v zavodu ne zadrži izvršitve privedbe in začetka prestajanja kazni v zavodu.

(8) Glede drugih vprašanj v zvezi s pozivom obsojenca na prestajanje hišnega zapora, prekinitve in odložitve izvršitve ter za nastop hišnega zapora se smiselno uporabljajo določbe od 18. do 28. člena in 82. člena tega zakona.«.

6. člen

Drugi odstavek 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Stroške privedbe na prestajanje kazni plača obsojenec. Obsojenec plača stroške tudi, če je na prestajanje kazni priveden z bega. Odločbo o plačilu stroškov privedbe izda direktor zavoda.«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba. Pravnomočno in izvršljivo odločbo izvrši pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja davčni postopek, na predlog zavoda.«.

7. člen

V prvem odstavku 29. člena se črta besedilo »bris ustne sluznice in druge biometrične podatke,«.

8. člen

Za 29. členom se doda nov 29.a člen, ki se glasi:

»29.a člen

(1) Ob zglastivi obsojenca zaradi prestajanja hišnega zapora zavod ugotovi njegovo istovetnost, ga fotografira, mu vzame prstne odtise, zapiše njegov osebni opis ter ga seznanji z njegovimi pravicami in dolžnostmi.

(2) Zavod obsojenca iz prejšnjega odstavka vpiše v matično knjigo, centralno evidenco o osebah na prestajanju kazni zapora, zanj odpre osebni list in v njem poleg osebnih podatkov po tem zakonu zapiše nastop hišnega zapora in o tem obvesti sodišče in pristojno policijsko postajo.

(3) Po opravljenih dejanjih iz prejšnjih odstavkov zavod napoti obsojenca v stavbo ali posamezni del stavbe, kjer se po sodni odločbi izvršuje hišni zapor.

(4) Za namene izvršitve kazni zavod za obsojenca, ki prestaja hišni zapor, upravlja zbirke osebnih podatkov iz 31., 32., 33., 34., 35., 37., 38., 39. in 40. člena tega zakona. Osebnih podatke obsojencev v hišnem zaporu zavod obdeluje ločeno od osebnih podatkov drugih obsojencev.«.

9. člen

V 33. členu se doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»- davčno številko,«.

Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

V dosedanji četrti alineji, ki postane peta alineja, se črta besedilo »podatke o DNK profilu osebe in druge biometrične podatke,«.

Dosedanja peta, šesta, sedma, osma in deveta alineja postanejo šesta, sedma, osma, deveta in deseta alineja.

10. člen

V 34. členu se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- osebno ime in naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča ter spol in starost družinskih članov,«.

11. člen

V 40. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Informacijski sistem uprave se lahko za namene zagotavljanja točnosti in ažurnosti podatkov, ki jih pridobiva in posreduje za vodenje centralne evidence oseb na prestajanju kazni zapora, poveže z uradnimi evidencami in javnimi knjigami iz prejšnjega odstavka, razen z zbirko osebnih podatkov iz kazenske evidence in prekrškovne evidence. Povezovanje se izvede z imenom in priimkom, enotno matično številko ali davčno številko ali drugimi podatki, ki v povezavi z osebnim imenom zagotavljajo enoznačno identifikacijo osebe, o kateri se zahteva podatek. «.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se za prvo alinejo doda nova druga alineja, ki se glasi:

»- davčna številka,«.

Dosedanja druga, tretja, četrta, peta, šesta in sedma alineja postanejo tretja, četrta, peta, šesta, sedma in osma alineja.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

12. člen

Drugi odstavek 59. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zdravstveno oskrbo obsojencev v zavodih zagotavljajo zdravstveni domovi, na območju katerih deluje zavod, na podlagi dogovora, ki ga skleneta zavod in zdravstveni dom.«.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

Dosedanji peti, šesti in sedmi odstavek postanejo tretji, četrta in peti odstavek.

13. člen

64. in 65. člen se črtata.

14. člen

69. člen se črta.

15. člen

V 73. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) O obiskih in drugih stikih pooblaščenca z obsojencem iz prejšnjega odstavka, ki ni odvetnik, odloča direktor zavoda na obrazloženo prošnjo obsojenca in jih lahko prepove ali časovno omeji le z odločbo, s katero ugotovi, da:

- pooblaščenec, ki lahko obsojenca obiskuje kot ožji družinski član, rejnik ali skrbnik, oziroma kot pooblaščenec, ki ima dovoljenje direktorja zavoda za obisk obsojenca na podlagi prvega odstavka tega člena, zadeve, za katere je pooblaščen, lahko uredi obiskih, ali
- obsojenec lahko na drug način uredi zadeve, ki naj bi jih uredil pooblaščenec, ali
- iz okoliščin izhaja, da obisk lahko ogrozi red ali varnost v zavodu.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

16. člen

V petem odstavku 75. člena se drugi stavek črta.

17. člen

Za 82. členom se doda nov naslov in nov 82.a člen, ki se glasita:

»Privedba obsojenca

82.a člen

(1) Privedbo obsojenca na pristojno sodišče ali k pristojnemu državnemu tožilstvu se sme opraviti, če je to potrebno zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka in na podlagi pisnega naloga ter na stroške pristojnega sodišča oziroma državnega tožilstva.

(2) Privedbo obsojenca, ki prestaja kazen zapora v zavodu za prestajanje kazni zapora, opravijo pravosodni policisti. Privedbo obsojenca, ki prestaja hišni zapor, opravi policija.«.

18. člen

Za 98. členom se doda nov 98.a člen, ki se glasi:

»98.a člen

(1) V zaprtem zavodu ali oddelku se lahko določijo bivalni in drugi prostori s strožjim režimom, v katere se namestijo obsojenci, ki so izrazito begosumni oziroma s svojim vedenjem in obnašanjem huje motijo druge obsojence ali delavce zavoda in obsojence, ki jih ogrožajo ali jim grozijo drugi obsojenci. Namestitev lahko traja največ en mesec in se lahko podaljša vsakokrat za en mesec, če še obstajajo navedeni razlogi.

(2) Direktor zavoda mora najpozneje tri dni pred iztekom enomesečnega roka namestitve oziroma vsakokratnega podaljšanja preveriti, ali še obstajajo razlogi za namestitev iz prejšnjega odstavka, in po potrebi odločiti o podaljšanju namestitve.

(3) O namestitvi iz prvega odstavka tega člena in o njenem podaljšanju odloči direktor zavoda z odločbo. Zoper odločbo direktorja je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njene izvršitve.

(4) V prostore iz prvega odstavka tega člena je v skladu z usmeritvami enote, pristojne za zaščito ogroženih oseb, lahko nameščen tudi obsojenec, ki je zaščitena oseba po zakonu, ki ureja zaščito prič. Tak obsojenec je praviloma nameščen ločeno od drugih obsojencev.«.

19. člen

Drugi odstavek 105. člena se črta.

Dosedanji tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek postanejo drugi, tretji, četrti, peti, in šesti odstavek.

20. člen

Drugi odstavek 106. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zaradi odločanja o pogojnem odpustu lahko zavod brez soglasja obsojenca:

- od sodišč pridobi podatek, ali zoper obsojenca teče drug kazenski postopek;
- od sodišč oziroma pristojnih prekrškovnih organov pridobi podatek, ali zoper obsojenca teče postopek o prekršku, ki je glede varovane dobrine soroden kaznivemu dejanju, zaradi katerega je bil obsojen na kazen zapora, ki jo prestaja;
- pridobi podatke iz tretjega, petega in šestega odstavka 250.a člena tega zakona;
- pridobi podatke iz evidence pravnomočnih sodb sodišč oziroma odločb prekrškovnih organov o ugotovitvi odgovornosti za prekrške, ki so glede varovane dobrine sorodni kaznivemu dejanju, zaradi katerega je bil obsojen na kazen zapora, ki jo prestaja.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Pogojno odpuščeni obsojenec se mora po prihodu v kraj iz tretjega odstavka tega člena v osmih dneh v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča, prijaviti pristojni upravni enoti, ki ji mora v enakem roku sporočiti tudi vsako spremembo kraja prebivanja in skladno z načrtom varstvenega nadzorstva pristojnemu centru.«.

Šesti in sedmi odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(6) Če komisija odredi pogojni odpust z varstvenim nadzorstvom, z odločbo o pogojnem odpustu na predlog pristojnega centra za socialno delo med strokovnimi delavci centra ali drugih oseb, ki so primerne za opravljanje dolžnosti svetovalca in s tem soglašajo, določijo svetovalca, ki bo opravljal varstveno nadzorstvo.«.

(7) Za pogojni odpust z varstvenim nadzorstvom in naloge, ki so naložene obsojencu, se smiselno uporabljajo določbe kazenskega zakonika o pogojni obsodbi z varstvenim nadzorstvom in navodilih v okviru varstvenega nadzorstva.«.

21. člen

Za 106. členom se doda nov 106.a člen, ki se glasi:

»106.a člen

(1) Določbe 105., tretjega do sedmega odstavka 106., 107. ter drugega in tretjega odstavka 108. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za pogojni odpust iz hišnega zapora.

(2) Komisija odloča o pogojnem odpustu obsojenca iz hišnega zapora na prošnjo obsojenca ali njegovih ožjih družinskih članov, rejnika in skrbnika.

(3) Za potrebe odločanja o pogojnem odpustu iz prvega odstavka tega člena lahko komisija brez soglasja obsojenca:

- od pristojnih organov pridobi podatke iz drugega odstavka 106. člena tega zakona;
- od sodišča pridobi podatke o izvrševanju in morebitnih kršitvah pravil, ki jih je sodišče določilo glede izvrševanja hišnega zapora.«.

22. člen

Za 109. členom se doda nov 109.a člen, ki se glasi:

»109.a člen

(1) Obsojenec, ki je prestajal hišni zapor, se mora na dan, ko se mu izteče kazen, med uradnimi urami zglasiti v zavodu, v katerem se vodi njegov osebni list, zaradi ugotovitve in vpisa odpusta s prestajanja kazni.

(2) Zavod o odpustu obvesti sodišče in pristojno policijsko postajo.«.

23. člen

V 128. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ko policisti izvršujejo odredbo sodišča o privedbi storilca prekrška v uklonilni zapor, se storilcu med privedbo lahko omogoči plačilo globe, če varnostne okoliščine to dopuščajo in storilec lahko izvrši plačilo brez odlašanja ter o tem predloži potrdilo o plačilu, hkrati pa plača tudi stroške privedbe. Policisti o plačilu globe brez odlašanja obvestijo pristojno sodišče, ki je odredilo uklonilni zapor in zavod, ki je v odredbi določen za izvršitev uklonilnega zapora.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

24. člen

Za 142. členom se dodata novi 4. oddelek in 142.a člen, ki se glasita:

»4. oddelek

Prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba
142.a člen

(1) Sodišče, ki je pravni osebi s pravnomočno odločbo izreklo stransko kazen prepovedi razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba, v treh delovnih dneh po pravnomočnosti te odločbe o tem obvesti pravno osebo, ki vodi centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: register).

(2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka sodišče navede polno ime, sedež in matično številko pravne osebe ter datum, do katerega je pravni osebi prepovedano razpolaganje z vrednostnimi papirji.

(3) Pravna oseba, ki vodi register, izbriše prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji iz registra najpozneje v treh delovnih dneh po datumu iz prejšnjega odstavka.«.

25. člen

146. člen se spremeni tako, da se glasi:

»146. člen

(1) Izvajalca zdravstvene dejavnosti v zdravstvenem zavodu, obiskovanje poklicne, psihološke ali druge posvetovalnice oziroma usposabljanje za poklic ali sprejetje zaposlitve obsojenec izbere s pomočjo svetovalca.

(2) Obsojenec in svetovalec se z ustreznim zavodom, posvetovalnico, nosilcem javnih pooblastil, pravno osebo, samostojnim podjetnikom posameznikom ali posameznikom, ki

samostojno opravlja dejavnost, natančneje dogovorita o izvajanju navodil v zvezi s pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom, o nadzoru nad izvajanjem navodil in o medsebojnem obveščanju.

(3) Osebe iz prejšnjega odstavka morajo svetovalcu omogočiti izvajanje nadzora nad izvrševanjem navodil in ga nemudoma obvestiti, če obsojenec brez opravičenega razloga ne začne ali opusti izvrševanje navodil.

(4) Svetovalec nemudoma obvesti sodišče, ki je izreklo pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom, če ugotovi, da obsojenec med preizkusno dobo ne izpolnjuje navodil ali se neopravičeno izogiba stikom s svetovalcem.

(5) Svetovalec najmanj vsakih šest mesecev poroča sodišču iz prejšnjega odstavka o poteku izvrševanja varstvenega nadzorstva. V poročilu lahko glede na uspešnost izvajanja posebnega navodila predlaga spremembo ali odpravo navodil oziroma ustavitev nadzorstva.

(6) Določbe tega oddelka se smiselno uporabljajo tudi za izvrševanje nalog pri pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom.«.

26. člen

148. člen se spremeni tako, da se glasi:

»148. člen

(1) Varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu se izvaja v zdravstvenih zavodih, varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti pa v zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki izvajajo psihiatrično dejavnost na podlagi koncesije (v nadaljevanju: zdravstveni zavodi).

(2) Zdravstveni zavodi morajo za izvrševanje varnostnih ukrepov iz prejšnjega odstavka izpolnjevati pogoje, ki jih določajo predpisi, ki urejajo zdravstveno dejavnost in ta zakon.

(3) Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, s pravilnikom določi izvrševanje varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, posebne strokovne in varnostne pogoje za njihovo izvrševanje in izvajalce, pri katerih se varnostni ukrep lahko izvršuje, seznam zdravstvenih zavodov, v katerih se ti ukrepi izvršujejo, pa objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

27. člen

V 150. členu se beseda »zdravstvo« nadomesti z besedo »zdravje«.

28. člen

151. člen se spremeni tako, da se glasi:

»151. člen

(1) Varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu se lahko izvršuje v oddelkih za forenzično psihiatrijo zdravstvenega zavoda, ki ustrezajo tem posebnim strokovnim in varnostnim pogojem:

- zagotovljeno ločeno bivanje zaprtih oseb glede na podlago ukrepa, ki se izvršuje,
- zagotovitev prostorov in opreme, ki omogoča ureditev strokovno ustreznega oviranja nasilne osebe do sebe ali drugih oseb,

- ustrezno zgrajeni, razporejeni, opremljeni in varovani prostori za spanje in počitek, bivanje, terapijo in gibanje zaprtih oseb, ki omogočajo zdravljenje in fizično, tehnično, komunikacijsko in osebno varovanje zaprtih oseb v skladu z zahtevami psihiatrične, penološke in varnostne stroke,
- ustrezno število, usposobljenost in izkušnost zdravstvenega osebja, ki izvaja zdravljenje in usposobljenost ter opremljenost pravosodnih policistov, ki izvajajo varovanje oseb, ki jim je varnostni ukrep izrečen.

(2) Obrazloženo predhodno mnenje o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka za odločitev iz 148. člena tega zakona poda strokovna komisija treh strokovnjakov psihiatrične, penološke in varnostne stroke, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

(3) Strokovna komisija iz prejšnjega odstavka najmanj enkrat v treh letih na način iz prejšnjega odstavka preveri izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena in o tem obvesti ministra.

(4) Poleg izvrševanja varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu se v oddelku za forenzično psihiatrijo lahko izvaja tudi pripor in opazovanje zaradi izdelave psihiatričnega izvedenskega mnenja glede prištevnosti ali sposobnosti za udeležbo v postopku ter psihiatrično bolnišnično zdravljenje obojencev.

(5) Posebni strokovni in varnostni pogoji iz prvega odstavka tega člena se podrobneje opredelijo v predpisu iz 150. člena tega zakona.«.

29. člen

V 154. členu se v drugem odstavku besedi »enkrat letno« nadomestita z besedilom »najmanj enkrat na vsakih šest mesecev«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Zdravstveni zavod, v katerem se izvaja ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, po uradni dolžnosti izvede postopek, ki ga zakon, ki ureja duševno zdravje, določa za sprejem na zdravljenje brez privolitve v nujnih primerih, če je to ob poteku najdaljšega zakonskega trajanja potrebno glede na zdravstveno stanje osebe, ki ji je bil varnostni ukrep izrečen.«.

30. člen

V 155. členu se dodajo novi tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

»(3) Ne glede na prejšnji odstavek mora zdravstveni zavod najmanj enkrat na vsakih šest mesecev poročati sodišču, ki je izreklo ukrep, o njegovem izvrševanju in uspehih zdravljenja.

(4) Za določitev zdravstvenih zavodov, v katerih se izvršujejo varnostni ukrepi obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, se glede pogojev smiselno uporabljata tretja in četrta alineja prvega odstavka v delu, ki se nanaša na izvajanje zdravljenja ter določbi drugega in tretjega odstavka 151. člena zakona.

(5) Natančnejši pogoji iz prejšnjega odstavka se podrobneje opredelijo v predpisu iz 150. člena tega zakona.«.

31. člen

156. in 157. člen se črtata.

32. člen

V 197. členu se številka »69« nadomesti s številko »68«.

33. člen

V drugem odstavku 199. člena se drugi stavek črta.

34. člen

V prvem odstavku 202. člena se enajsta alineja črta.

Dosedanja dvanajsta alineja postane enajsta alineja.

35. člen

224. člen se spremeni tako, da se glasi:

»224. člen

Uprava zavaruje pooblaščené uradne osebe za primer nesreče pri delu, katere posledica je smrt ali trajna izguba splošne delovne zmožnosti.«.

36. člen

Peti odstavek 235. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Varovani objekti so: zavodi za prestajanje kazni zapora, oddelki za forenzično psihiatrijo zdravstvenih zavodov, v katerih se izvaja varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva, lahko pa tudi stavbe ministrstva, pristojnega za pravosodje.«.

V šestem odstavku se za besedo »obsojenci« doda vejica in besedilo »osebe, ki jim je izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu«.

37. člen

V četrtem odstavku 239. člena se v šesti alineji črta besedilo »z življenjsko manj nevarnim strelivom«.

38. člen

249. člen se spremeni tako, da se glasi:

»249. člen

Kadar obstajajo pogoji, da se gospodarske dejavnosti uprave v enaki kakovosti lahko učinkoviteje zagotavljajo na drug način, se pravno-organizacijske oblike iz prejšnjega člena lahko ustanovijo ali preoblikujejo skladno z zakoni, ki urejajo javno-zasebno partnerstvo, zavode oziroma javne gospodarske službe.«.

39. člen

V prvem odstavku 250.a člena se na koncu besedila doda nov stavek, ki se glasi:

»Kazenska evidenca vsebuje tudi podatke o prstnem odtisu ter DNK profilu oseb za storilce določenih kaznivih dejanj, v skladu z zakonom.«

V petem odstavku se za besedama »173. členu« doda vejica in besedilo »po 173.a členu«, besedilo »drugem odstavku 175. člena« pa nadomesti z besedilom »drugem in tretjem odstavku 175. člena«.

40. člen

251. člen se spremeni tako, da se glasi:

»251. člen

(1) Z globo od 1.400 eurov do 21.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. če kot delodajalec oziroma izvajalec izobraževanja ne izvršuje obveznosti glede vsebine, rokov in načina obveščanja zavoda o izpolnjevanju oziroma opuščanju delovnih oziroma izobraževalnih obveznosti obsojenca, morebitnih zlorabah načina prestajanja kazni zapora ob koncu tedna, hujših kršitvah delovnih ali učnih oziroma študijskih obveznosti in drugih okoliščinah, ki lahko vplivajo na način izvrševanja kazni zapora (peti odstavek 12. člena tega zakona);

2. če ne omogoči svetovalcu izvajanja nadzora nad izvrševanjem navodil oziroma nalog v okviru varstvenega nadzorstva ali ga nemudoma ne obvesti, da pogojno obsojeni oziroma pogojno odpuščeni brez opravičenega razloga ni začel ali je opustil zdravljenje, obiskovanje posvetovalnice, usposabljanje ali zaposlitev (tretji odstavek 146. člena tega zakona);

3. če omogoči drugemu opravljanje poklica, dejavnosti in dolžnosti, čeprav ve, da mu je bil s pravnomočno odločbo izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja določenega poklica, določene samostojne dejavnosti ali kakšne dolžnosti (159. člen tega zakona);

4. če opravlja določeno gospodarsko dejavnost, ki ji je prepovedana z varnostnim ali varstvenim ukrepom prepovedi določene gospodarske dejavnosti (168. člen tega zakona).

(2) Z globo od 150 eurov do 1.400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba državnega organa, samoupravne lokalne skupnosti, pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

41. člen

256. člen se spremeni tako, da se glasi:

»256. člen

Nadzor nad izvrševanjem petega odstavka 12. člena tega zakona izvajata inšpektorat, pristojen za šolstvo in inšpektorat, pristojen za delo, vsak v okviru svojih pristojnosti, nad izvrševanjem 97. člena tega zakona policija, nad izvrševanjem petega odstavka 106. člena tega zakona, inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, nad izvrševanjem 160. člena tega zakona inšpektorat, pristojen za promet, nad izvrševanjem tretjega odstavka 146. člena tega zakona inšpektorat, pristojen za delo in inšpektorat, pristojen za zdravje, vsak v okviru svoje pristojnosti, nad izvrševanjem 158., 159., 163. in 168. člena tega zakona inšpektorat, pristojen za delo, nadzor nad izvrševanjem 170. člena tega zakona pa inšpektorat, pristojen za šolstvo.«.

PREHODNE DOLOČBE

42. člen

O predlogu obsojenca, ki je bil pravnomočno obsojen pred uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 91/11), pa kazni zapora še ni nastopil, za dopustitev prestajanja kazni na način iz 12. člena zakona, odloči sodišče s sklepom po postopku, ki ga zakon, ki ureja kazenski postopek, določa za nadomestitev kazni zapora z zaprom ob koncu tedna, pri čemer mora biti predlog vložen do nastopa kazni zapora.

43. člen

Določbe o nadzoru nad izvrševanjem hišnega zapora preko policije (tretji odstavek 12.a člena zakona) prenehajo veljati, ko na podlagi zakona, ki bo urejal ustanovitev in izvajanje probacijske službe, izvrševanje nadzora prevzame ta služba. Prevezem se opravi najpozneje do 1.1.2018.

44. člen

Zavodi sklenejo dogovore iz drugega odstavka 59. člena zakona najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

45. člen

(1) Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, določi zdravstvene zavode iz spremenjenega 148. člena zakona, ki izpolnjujejo pogoje iz spremenjenega 151. in spremenjenega 155. člena zakona, najkasneje v enem letu po njegovi uveljavitvi.

(2) Do določitve zdravstvenih zavodov iz prejšnjega odstavka se varnostna ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti izvršujeta v skladu s Pravilnikom o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov (Uradni list RS, št. 84/09 in 6/12).

46. člen

Zdravstveni zavodi iz spremenjenega 151. in spremenjenega 155. člena zakona morajo za osebe, za katere izvršujejo ukrepe obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, če je ob uveljavitvi tega zakona že preteklo več kot šest mesecev od zadnjega poročila, prvič poročati pristojnemu sodišču o izvrševanju teh ukrepov najpozneje v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

47. člen

Črta se 105. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 76/08).

48. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 6. člen Pravilnika o izvrševanju kazni zapora (Uradni list RS, št. 102/00, 127/06, 112/07, 62/08, 76/08 - ZIKS-1C, 19/09 in 86/09).

(2) Minister, pristojen za pravosodje, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona z njim uskladi podzakonske predpise.

(3) Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona z njim uskladi Pravilnik o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov (Uradni list RS, št. 84/09 in 6/12).

KONČNA DOLOČBA

49. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu:

Prvi odstavek 8. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij določa, da se odločbe, ki so izdane na podlagi naštetih členov, izdajajo po določbah Zakona o splošnem upravnem postopku. Navedeni odstavek je zaradi preglednosti napisan na novo, dejansko pa se dopolnjuje s spremenjenim 22. členom zakona, predlaganim novim tretjim odstavkom 73. člena, ki ureja primere, ko lahko direktor zavoda prepove ali časovno omeji obiske in druge stike pooblaščenca z obsojencem, novim 98.a členom, ki ureja vsebino iz 6. člena Pravilnika o izvrševanju kazni zapora (določitev bivalnih in drugih prostorov s strožjim režimom v zaprtem zavodu ali oddelku za obsojence, ki so izrazito begosumni oziroma s svojim obnašanjem huje motijo druge obsojence ali delavce zavoda, ali za ogrožene obsojence in namestitve obsojencev ki so zaščiteni po Zakonu o zaščiti prič) ter 109. členom, ki ureja odpust obsojenca in pomoč po prestani kazni.

K 2. členu:

Z novelo KZ-1B je bil spremenjen 86. člen Kazenskega zakonika, ki ureja način izvršitve kazni zapora. Tako je v tretjem odstavku 86. člena Kazenskega zakonika določeno, da se kazen zapora do treh let, razen za kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost, za obsojenca, ki izpolnjuje pogoje, določene v zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, lahko izvršuje tudi tako, da obsojenec med prestajanjem kazni zapora še naprej dela ali se izobražuje in prebiva doma, razen v prostih dneh, praviloma ob koncu tedna, ko mora biti v zavodu. Natančnejše pogoje izvrševanja določi zavod. O dopustnosti izvršitve kazni zapora na prej navedeni način odloči sodišče na predlog obdolženca s sodbo, s katero izreče kazen zapora, ali na predlog obsojenca s posebnim sklepom (enajsti odstavek spremenjenega 86. člena Kazenskega zakonika).

Skladno z navedenimi določbami se 12. člen Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij spremeni tako, da se obsojencu omogoči izvršitev kazni zapora tako, da se mu omogoči zapor ob koncu tedna, če izpolnjuje naslednje pogoje: da je zaposlen v skladu s predpisi o delovnih razmerjih ali javnih uslužbencih ali na drugi pravni podlagi, samozaposlen ali samostojno opravlja kmetijsko dejavnost oziroma če ima status dijaka in se redno šola oziroma ima status študenta in redno izpolnjuje študijske obveznosti, pri tem pa mora biti osebno toliko urejen, da mu je mogoče zaupati, da takega načina prestajanja kazni zapora ne bo zlorabil.

Zaradi zagotovitve načela enakosti se izvršitev kazni zapora z zaporom ob koncu tedna pod enakimi pogoji lahko dopusti tudi obsojencu, ki že prestaja kazen zapora, na predlog tega obsojenca, po predhodnem mnenju direktorja zavoda. Tudi o tem predlogu odloča sodišče. Predlog se lahko vloži kadarkoli med prestajanjem kazni zapora.

Ta člen ureja tudi postopek določitve natančnejših pogojev izvrševanja zapora ob koncu tedna, v petem odstavku so tako določene sestavine, ki jih mora odločba, ki jo izda direktor zavoda, vsebovati. Odločbo izda direktor zavoda po uradni dolžnosti v skladu z določili Zakona o splošnem upravnem postopku. Na enak način se z novo odločbo spremenijo natančnejši pogoji, če se spremenijo okoliščine, na podlagi katerih so bili določeni.

Sodišče na predlog direktorja zavoda s sklepom odloči, da obsojenec preostanek kazni zapora prestane v zavodu, če nastane katera od navedenih situacij, ki so zakonsko določene kot zloraba ugodnosti - prestajanja kazni zapora ob koncu tedna (sedmi odstavek predlaganega člena ter delno tudi četrta alineja petega odstavka):

- obsojenec zlorablja način prestajanja kazni zapora ob koncu tedna,
- obsojenec ne izpolnjuje več pogoja glede zaposlitve oziroma šolanja ali študija,
- delodajalec oziroma izvajalec izobraževanja ne upošteva pogojev izvrševanja kazni zapora ob koncu tedna in s tem onemogoča nadzor nad njegovim izvrševanjem.

Ta člen ureja tudi primer, ko obsojenec zlorabi zapor ob koncu tedna na način, ki ima znake kaznivega dejanja ali hujšega disciplinskega prestopka po Zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij ali stori tak prestopok v času, ko prestaja kazen v zavodu. Če iz okoliščin izhaja, da niso več podani pogoji za izvrševanje zapora ob koncu tedna (obsojencu ni mogoče več zaupati, da tega načina prestajanja kazni ne bo zlorabil), direktor zavoda odredi začasno zadržanje izvrševanja. Začasno zadržanje izvrševanja direktor zavoda odredi ustno, pisna odločba pa mora biti obsojencu vročena najkasneje v 24 urah od ure odreditve začasnega zadržanja. Zoper pisno odločbo se lahko obsojenec pritoži na sodišče. Predlog zakona predvideva ureditev, da bi sodišče hkrati odločalo o predlogu direktorja zavoda, da se preostanek izrečene kazni izvrši v zavodu in o pritožbi obsojenca zoper pisno odločbo o začasnem zadržanju izvrševanja zapora ob koncu tedna. Sodišče mora odločiti v roku osmih dni.

K 3. členu:

V tem členu je urejeno izvrševanje kazni s hišnim zaporom (glej spremenjeni 86. člen Kazenskega zakonika ter novi 129.a člen in spremenjeni 359. člen Zakona o kazenskem postopku v noveli ZKP-K). Sodišče pošlje sodbo oziroma posebni sklep o dovolitvi izvršitve hišnega zapora obsojencu, pristojnemu zavodu za prestajanje kazni zapora in tudi policijski postaji, na območju katere se izvršuje hišni zapor, hkrati pa obsojencu odredi, da se na dan nastopa hišnega zapora zglasti v zavodu zaradi vpisa v predpisano evidenco, ki jo zavod tudi sicer vodi za vse obsojence, ki so na prestajanju kazni zapora.

Ta člen natančneje ureja vsebino sodbe ali posebnega sklepa, s katerim sodišče dovoli izvršitev hišnega zapora.

Izvajanje hišnega zapora nadzoruje sodišče samo ali preko policije. Policija sme iz razlogov zakonitosti (izvrševanje pravnomočne sodne odločbe) ter povezanega razloga javne varnosti samoiniciativno preverjati izvajanje hišnega zapora.

K 4. členu:

Urediti je treba tudi zakonsko podlago za nadomestitev denarne kazni z delom v splošno korist in ustrezno prekinitve zastaranja, v skladu z novo možnostjo, ki jo novela KZ-1B določa v dopoljenem 87. členu Kazenskega zakonika, v zvezi s tem pa je treba omeniti tudi novi 129.a člen ter spremenjeni 359. člen Zakona o kazenskem postopku (novela ZKP-K).

Določba o nedopustnosti izvršitve omogoča, da v navedenem času, ki je predviden za izvrševanje, ne teče zastaranje izvršitve kazni. Drugi odstavek 94. člena Kazenskega zakonika namreč določa, da zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu kazen ne sme izvršiti.

K 5. členu:

Ta člen ureja nastop in začetek prestajanja hišnega zapora, zlasti je pomemben institut zglasitve, saj to poleg izvrševanja kazenske sankcije (izvrševanje pravnomočne kazenske obsodbe) tudi upravnopravno pomeni začetek prestajanja kazni (hišnega) zapora.

Predlog zakona ureja postopek (kazenskega izvršilnega) sodišča in sodišča, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji v primerih, ko obsojenec določenega dne ne nastopi hišnega zapora. V tem postopku sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, po prejemu obvestila zavoda, ki mu ga bo posredovalo izvršilno sodišče, najprej ugotovi razloge zaradi katerih obsojenec ni nastopil hišnega zapora in šele nato odloči, ali naj se kazen izvrši s hišnim zaporom ali v zavodu.

Če sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, ugotovi, da obsojenec hišnega zapora ni nastopil iz opravičenih razlogov, bo tem obvestilo izvršilno sodišče, ki mora obsojenca ponovno pozvati na prestajanje hišnega zapora. Če bo sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji ugotovilo, da obsojenec hišnega zapora ni nastopil brez opravičenih razlogov, pa bo odločilo, da se kazen zapora izvrši v zavodu. Sodišče mora pri tem oceniti ali je razlog za neupoštevanje vabila take

narave, da ogleda na vse okoliščine zadeve in osebne razmere na strani obsojenca, ni več mogoče šteti, da so še izpolnjeni pogoji za hišni zapor z vidika prejšnje „pozitivne prognoze“. To pomeni, da neupravičenost razloga, zaradi katerega obsojenec ni nastopil hišnega zapora, v vseh primerih še ne bo nujno privedla do spremembe načina izvršitve kazni. Po drugi strani pa bo moralo sodišče odrediti takojšnjo privedbo obsojenca v zavod, če posebne okoliščine kažejo na nevarnost, da bi se s pobegom izognil izvršitvi kazni. Ker bo sodišče v takem primeru samo in neposredno odredilo privedbo, bo o izdanem sklepu in odredbi moralo posebej obvestiti izvršilno sodišče in zavod.

Pritožba obsojenca zoper sklep o izvršitvi kazni v zavodu ne more imeti suspenzivnega učinka, saj bi se sicer izničil učinek privedbe begosumnega obsojenca v zavod, ki lahko temelji le na spremembi načina izvršitve zapora.

V izogib podvajanju zakonskih določb, se v predlaganem osmem odstavku novega člena določa, da se v ostalem za poziv obsojencu na prestajanje hišnega zapora, prekinitvev in odložitev izvršitve ter za nastop hišnega zapora smiselno uporabljajo naštetje določbe Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij.

K 6. členu:

S spremembo 22. člena zakona se določa, da odločbo o plačilu stroškov privedbe izda direktor zavoda. V zvezi z izdajo odločbe se uporabljajo določbe Zakona o splošnem upravnem postopku (glej tudi 1. člen predloga zakona). Obsojenec se ima pravico pritožiti zoper odločbo o plačilu stroškov. Ko odločba postane pravnomočna in izvršljiva, jo izvrši pristojni davčni organ (na predlog zavoda) po določbah Zakona o davčnem postopku.

K 7. členu:

Ta del besedila se črta z vidika načela sorazmernosti, saj od biometričnih podatkov zadostuje, da se vzamejo obsojencu prstni odtisi, druge biometrične podatke (DNK) lahko osumljencem odvzame policija v predkazenskem postopku, v skladu z določbami zakonov s področja policije. Pri predlagani spremembi se sledi tudi sistemskim usmeritvam iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice (sodba v primeru S. in Marper proti Združenemu Kraljestvu, št.30562/04 in 30566/04, 4.12.2008) - vprašanje legitimnosti zbiranja vzorcev DNK. Predlagana sprememba je povezana tudi s spremembo 33. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (črtanje dela besedila v dosedanji četrti alineji, ki se glasi: »podatke o DNK profilu osebe in druge biometrične podatke«).

K 8. členu:

Zavod tudi pri zglasitvi obsojenca zaradi prestajanja hišnega zapora ugotovi njegovo istovetnost, ga fotografira, mu vzame prstne odtise, zapiše njegov osebni opis ter ga seznanji z njegovimi pravicami in dolžnostmi, tako kot je to sicer že določeno v 29. členu Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij glede sprejema obsojenca v zavod, le da je zaradi narave hišnega zapora izpuščeno opravljanje zdravstvenega pregleda. Tudi v tej določbi je izpuščen del besedila, ki se nanaša na odvzem brisa ustne sluznice in drugih biometričnih podatkov, upošteva spremembo 33. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij.

Ta člen ureja tudi upravljanje zbirk osebnih podatkov med prestajanjem hišnega zapora, in sicer se uporabljajo naslednje določbe Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij: zbirka podatkov o obsojencih na prestajanju kazni zapora, podatki o identiteti obsojenca in o njegovih osebnih stanjih in podatki o ožjih družinskih članih ter podatki o sodni odločbi, ki jo je treba izvršiti. Urejen je način pridobivanja navedenih osebnih podatkov.

Osebni podatki oseb na prestajanju hišnega zapora se ločeno obdelujejo od osebnih podatkov ostalih obsojencev v zbirkah podatkov, kar je logično, glede na dejstvo, da gre za dve različni kategoriji obsojencev, ki ne bosta pod istim upravnopravnim oziroma penitenciarним režimom zavodov za prestajanje kazni zapora.

K 9. členu:

Po določbi prvega odstavka 8. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju: ZVOP-1) se osebni podatki lahko obdelujejo le, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon ali če je za obdelavo osebnih podatkov podana osebna privolitve posameznika. V drugem odstavku je nadalje določeno, da mora biti namen obdelave osebnih podatkov določen v zakonu, v primeru obdelave na podlagi osebne privolitve posameznika, pa mora biti posameznik predhodno pisno ali na drug ustrezen način seznanjen z namenom obdelave osebnih podatkov.

Zavodi za prestajanje kazni zapora mesečno na Ministrstvo za finance pošiljajo obrazec REK-1B – plačevanje prispevkov za zaprte osebe (15. in 16. člen ZZVZZ in 26. člen ZPIZ). Za plačilo prispevkov morajo zavodi imeti davčno številko zaprte osebe. Glede na zapisano je obdelava osebnega podatka »davčna številka« v centralni evidenci zaprtih oseb nujna in legitimna ter je tudi v korist zaprtih oseb in njihovih socialnih in drugih pravic.

Črtanje DNK profilov ter drugih (nedoločenih) biometričnih podatkov pa je povezano s predlagano spremembo 29. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij.

K 10. členu:

34. člen se v tretji alineji dopolnjuje zato, ker so se podatki o osebnem imenu in stalnem oziroma začasnem prebivališču ožjih družinskih članov zbirali, čeprav za to ni bilo pravne podlage. Na navedeno pomanjkljivost je opozoril Informacijski pooblaščenec RS. S predlagano spremembo se navedena pomanjkljivost odpravlja.

K 11. členu:

Zbirke osebnih podatkov iz uradnih evidenc in javnih knjig je dovoljeno povezovati le, če tako določa zakon – prvi odstavek 84. člena ZVOP-1. V skladu s 85. členom ZVOP-1 je prepovedano povezovati le zbirke osebnih podatkov iz kazenske evidence in prekrškovnih evidenc z drugimi zbirkami osebnih podatkov ter povezovanje zbirk podatkov iz kazenske in prekrškovne evidence.

Povezovanje centralne evidence oseb na prestajanju kazni z drugimi uradnimi evidencami in uradnimi knjigami je dovoljeno pod pogoji določenimi v 84. členu ZVOP-1. Samo povezovanje uradnih zbirk osebnih podatkov (obsega le t.i. avtomatsko, elektronsko povezovanje) ima seveda določene prednosti (hitrejša in enostavnejša pridobitev podatkov, večja ažurnost, točnost, popolnost in zanesljivost podatkov). Povezovanje zbirk podatkov omogoča tudi boljšo organizacijo in racionalizacijo dela v upravi.

S spremembo tega člena se omogoča avtomatsko pridobivanje podatkov ob nastopu kazni in posredovanje podatkov organom, skladno z določili zakona v različnih fazah prestajanja kazni zapora. Na ta način se bo bistveno zmanjšala administrativna obremenitev in stroški, ki nastajajo sedaj ob posredovanju podatkov različnim uporabnikom, znatna bo tudi korist na področju točnosti in ažurnosti obdelovanih osebnih podatkov.

K 12. členu:

Predlagana sprememba je potrebna, ker so od 1.1.2009 zavodi vključeni v javno zdravstveno mrežo in zato ne potrebujejo koncesije (15. člen ZZVZZ). S predlagano spremembo je tako določeno, da zdravstveno oskrbo obsojencev zagotavljajo zdravstveni domovi, na območju katerih deluje zavod, na podlagi dogovora, ki ga skleneta zavod in zdravstveni dom. Zaradi navedene spremembe se dosedanji tretji in četrti odstavek črtata kot nepotrebna.

S predlogom zakona je v prehodni določbi določeno tudi, da zavodi sklenejo dogovore najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

K 13. členu:

S predlagano spremembo (črtanje 64. in 65. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij) se glede pokojninskega in invalidskega zavarovanja Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij usklajuje z ureditvijo v Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, po kateri obsojenci, ki med prestajanjem kazni zapora delajo, niso več pokojninsko zavarovani.

K 14. členu:

Črtanje 69. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij narekuje dejstvo, da ni smotno, da bi obsojence na prestajanju kazni zapora pri zavarovalnici zavarovali za primer smrti ali trajne izgube splošne delovne zmožnosti, na eni strani zato, ker so obsojenci na prestajanju kazni zapora zavarovani za invalidnost in telesno okvaro, ki sta posledica poklicne bolezni ali nesreče pri delu, pri poklicnem izobraževanju ali pri opravljanju dovoljenih dejavnosti. Po drugi strani pa ima Uprava RS za izvrševanje kazenskih sankcij z zavarovalnico že vrsto let sklenjeno zavarovalno pogodbo o zavarovanju premoženja in civilne odgovornosti, na podlagi katere lahko obsojenci uveljavljajo pravico do odškodnine v primerih, če je za škodni dogodek odgovoren zavod, v katerem obsojenec prestaja kazen zapora.

K 15. členu:

V praksi občasno prihaja do težav, ko obsojenci z namenom zlorab postopkovnih pravic pooblašajo številne osebe, med drugim njihove sorodnike, bivše obsojence ter osebe, ki jih z dovoljenjem direktorja zavoda med prestajanjem kazni zapora obiskujejo, da jih zastopajo na podlagi splošnega pooblastila. V bistvu pa gre pri tem le za fiktivno pooblastilo, saj je namen v večini primerov v tem, da si širijo krog obiskovalcev, saj ta člen določa, da ima obsojenec pravico, da ga med prestajanjem kazni zapora obiskujejo njegovi pooblaščenci. Predlagana rešitev ne posega v pravico obsojenca, da ga obiskujejo njegovi odvetniki ali v primeru tujca, konzul, oziroma predstavniki Varuha človekovih pravic. Podobno tudi ne posega v pravico, da obsojenec pooblašča druge ljudi, da ga zastopajo v njegovih zadevah, niti ne izključuje možnosti, da obsojenca med prestajanjem kazni zapora obiskujejo njegovi pooblaščenci. S predlagano rešitvijo se želi le omejiti možne špekulacije obsojencev, zato so obiski in druge komunikacije s pooblaščenci vezane na dovoljenje direktorja zavoda. Ta lahko z odločbo obisk časovno omeji ali ga prepove, če je podan kateri od taksativno naštetih primerov v dopolnjenem 73. členu Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (pooblaščenec lahko uredi zadeve, za katere je pooblaščen, ob obiskih, ali obsojenec lahko zadeve uredi na drug način, ali iz okoliščin izhaja, da obisk lahko ogrozi red ali varnost v zavodu).

K 16. členu:

Peti odstavek 75. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij določa, da lahko obsojenci uporabljajo tudi druge elektronske komunikacije (elektronska pošta, svetovni splet, mobilna telefonija, faksimilna sporočila, glasovna pošta, storitev SMS) pod pogojem, da izvajanje teh komunikacij ne ogroža varnosti v zavodu in izven njega. Ta odstavek tudi določa, da podrobnejše pogoje in tehnične možnosti za uporabo teh sredstev predpiše minister, pristojen za pravosodje. S predlogom zakona se slednji stavek črta, ker že sedaj ni ovir, da bi direktor zavoda odločil o uporabi elektronskih komunikacij v konkretnem primeru. To dejansko v praksi že poteka. Tehnične možnosti za uporabo teh sredstev se tako hitro spreminjajo, da tudi ni smiselno natančno urejanje tega vprašanja s podzakonskim aktom.

K 17. členu:

Predlagan je novi 82.a člen z naslovom »privedba obsojenca«, ker trenutno ni pravne podlage za privedbo obsojenca na pogajanja o krivdi iz zavoda za prestajanje kazni zapora ali hišnega zapora na pristojno sodišče ali k pristojnemu državnemu tožilstvu. S predlagano dopolnitvijo se Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij usklajuje z novostmi iz novele ZKP-K v zvezi s pogajanjem o krivdi.

Privedba bo možna na podlagi pisnega naloga, predlog členu pa določa tudi, kdo nosi stroške in kateri organ izvrši privedbo (če prestaja kazen zapora – pravosodni policisti, če prestaja hišni zapor pa policija).

K 18. členu:

Z novim 98.a členom se ureja vsebina iz 6. člena Pravilnika o izvrševanju kazni zapora. Gre za materijo, ki na opozorilo Varuha človekovih pravic, ne bi smela biti urejena v pravilniku, temveč v zakonu. Novi 98.a člen ureja postopek v zvezi z namestitvijo obsojenca, ki je izrazito begosumen oziroma s svojim vedenjem in obnašanjem huje moti druge obsojence ali delavce zavoda in obsojencev, ki jih ogrožajo ali jim grozijo drugi obsojenci, v bivalnih in drugih prostorih s strožjim režimom v zaprtem zavodu ali oddelku. Taka namestitvev traja največ en mesec in se lahko podaljša vsakokrat za en mesec, če so še podani navedeni razlogi. O namestitvi in o podaljšanju namestitve direktor zavoda izda upravno odločbo.

Kot dodatno pa navedeni člen ureja tudi možnost namestitve obsojencev, ki so zaščitene osebe po Zakonu o zaščiti prič, s tem, da mora biti ta obsojenec praviloma nameščen ločeno od drugih obsojencev.

K 19. členu:

Črta se določba drugega odstavka 105. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, ki določa, da lahko pogojni odpust komisija odredi brez nadzorstva ali z varstvenim nadzorstvom in da naloge varstvenega nadzorstva nad pogojno odpuščenim opravlja svetovalec iz 143. člena tega zakona, ker ni potrebna, saj je njena vsebina že zajeta v spremenjenem sedmem odstavku 88. člena Kazenskega zakonika (glej 46. člen novele KZ-1B).

K 20. členu:

S spremenjenim drugim odstavkom 106. člena se določa katere podatke lahko zavod pridobi brez soglasja obsojenca, ko odloča o pogojnem odpustu (podatek o teku drugega kazenskega postopka, podatek o poteku postopka o prekršku zaradi prekrška, ki je vsebinsko soroden kaznivemu dejanju, za katerega je bil obsojenec obsojen, podatke o neizbrisanih obsodbah ter izbrisanih obsodbah v primeru storitve kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost, podatke iz evidence pravnomočnih sodb sodišč oziroma odločb prekrškovnih organov o ugotovitvi odgovornosti za prekrške, ki so glede varovane dobrine sorodni kaznivemu dejanju, za katerega je obsojen).

Pri predlagani spremembi petega odstavka 106. člena gre za redakcijski popravek. Napačno je naveden odstavek, ki določa, da mora biti v prošnji za pogojni odpust navedeno, v katerem kraju namerava obsojenec prebivati v času, ko je na pogojnem odpustu. Pogojno odpuščeni obsojenec se namreč mora po prihodu v ta kraj v osmih dneh prijaviti pristojni upravni enoti, ki ji mora v enakem roku sporočiti tudi vsako spremembo kraja prebivanja in skladno z načrtom varstvenega nadzorstva pristojnemu centru.

Posebna določba o navodilih oziroma izvajanju naloženih nalog ni potrebna, ker je že zajeta v osmem odstavku 88. člena Kazenskega zakonika, ki je ustrezno spremenjen z novelo KZ-1B. Zato je natančneje urejena le določitev svetovalca po komisiji.

Določba spremenjenega sedmega odstavka je potrebna, ker sedmi odstavek 88. člena KZ-1 določa le uporabo ureditve o pogojni obsodbi za naloge svetovalca, ne pa tudi za izvajanje varstvenega nadzorstva in navodil (nalog) v celoti.

K 21. členu:

Za pogojni odpust iz hišnega zapora (do sedaj pravna praznina) se povzamejo predvsem pristojnost za odločanje, vsebina prošnje in odločbe, ter predčasni odpust iz 108. člena, posebej

pa uredi vložitev prošnje in (drugačno) pridobivanje podatkov. V ostalem se napotuje na splošno ureditev pogojnega odpusta.

K 22. členu:

Urediti je treba tudi formalni (redni) odpust iz hišnega zapor, da se ve, kdaj je izvršen. Predvidena je le administrativna odpustitev (evidentiranje) brez posebnih nalog zavoda oziroma uprave.

K 23. členu:

Skladno s trenutno veljavno ureditvijo morajo policisti izvršiti, privedbo storilca prekrška v zapor ko jo enkrat že začnejo izvajati, kljub temu, da oseba želi plačati globo in dejansko nato globo plača takoj po tem, ko jo policisti privedejo v zavod za prestajanje kazni zapor. S tem nastajajo dodatni nepotrebni materialni stroški in nepotrebno delo policistov, ki se jim bo s predlagano dopolnitvijo mogoče izogniti.

Predlagana dopolnitev zato omogoča, da se storilcu prekrška, za katerega je bila izdana odredba za privedbo v uklonilni zapor, ob izvajanju privedbe omogoči plačilo globe, če varnostne okoliščine to dopuščajo (oseba se ni upirala, ni begosumna, ni agresivna itd.) in storilec lahko izvrši plačilo brez odlašanja ter policistom pokaže potrdilo o plačilu globe. Hkrati je storilec prekrška v takem primeru dolžan plačati tudi stroške privedbe, saj bi brez take določbe lahko prišlo do zlorabe nove možnosti, kar bi onemogočilo doseganje namena večje plačilne discipline.

S predlagano določbo se zagotavlja minimalni poseg v pravico posameznika do osebne svobode, hkrati pa je tudi v skladu z načelom sorazmernosti in smotnosti, da se omogoči prostovoljna izvršitev sankcije v vseh primerih, ko policisti že začnejo izvajati privedbo, pa kršitelj izrazi željo, da bi sam plačal globo. Pogoj za uporabo nove določbe je, da okoliščine omogočajo plačilo, kar pomeni, da finančne ustanove poslušajo in se oseba podreja ukazom policistov. O plačilu globe policija obvesti sodišče, ki je izdalo odredbo za privedbo v uklonilni zapor ter zavod, ki je v odredbi določen za izvršitev uklonilnega zapor.

K 24. členu:

Državni zbor Republike Slovenije je nedavno sprejel Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 57/12. V navedenem zakonu je urejena stranska kazen »prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba« (15.b člen). S tem predlogom zakona se ureja izvršitev te stranske kazni.

Stransko kazen prepovedi razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba, lahko sodišče izreče za dobo od enega do osmih let. Ta stranska kazen se izvrši tako, da se vpiše v ustrezen register, ki se vodi na podlagi zakona. Centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev vodi Klirinško depotna družba, d.d. Vpis predmetne stranske kazni ne bo imel publicitetnega učinka, bo pa pravnomočno obsojeni pravni osebi dejansko onemogočil razpolaganje z njenimi vrednostnimi papirji.

K 25. členu:

Tretji odstavek 65. člena Kazenskega zakonika določa katere naloge smejo vključevati navodila sodišča v zvezi s pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom, medtem ko 66. člen Kazenskega zakonika ureja dejavnost svetovalca. S predlagano spremembo 146. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij se določa, da izvajalca zdravstvene dejavnosti v zdravstvenem zavodu, obiskovanje poklicne, psihološke ali druge posvetovalnice oziroma usposabljanje za poklic ali sprejetje zaposlitve obsojenec izbere s pomočjo svetovalca. Nadalje člen določa, da obsojenec in svetovalec natančneje dogovorita izvajanje navodil, nadzor nad izvajanjem navodil

in medsebojno obveščanje z ustreznim zavodom, posvetovalnico, nosilcem javnih pooblastil ter drugimi izvajalci. Svetovalcu mora biti omogočeno izvajanje nadzora nad izvrševanjem navodil, prav tako mora biti nemudoma obveščen o opustitvi izvrševanja navodil s strani obsojenca.

Predlog zakona v nadaljevanju ureja tudi kazensko določbo za primere, ko svetovalcu ni omogočeno izvajanje nadzora ali ko je opuščeno obveščanje.

Sprememba ureja tudi dve obveznosti svetovalca v zvezi z nadzorstvom, in sicer takojšnje obveščanje sodišča o neizpolnjevanju navodil s strani obsojenca, o neopravičenemu izogibanju stikom s svetovalcem ter o njegovi dolžnosti, da sodišču vsakih šest mesecev poroča o poteku izvrševanja varstvenega nadzorstva.

67. člen Kazenskega zakonika ureja posledice neizpolnjevanja navodil - sodišče sme obsojenca posvariti, spremeniti navodila, podaljšati varstveno nadzorstvo v mejah določene preizkusne dobe ali preklicati pogojno obsodbo.

Navedeni člen vsebuje tudi določbo, da se določbe tega oddelka smiselno uporabljajo tudi za izvrševanje nalog v okviru pogojnega odpusta z varstvenim nadzorstvom.

K 26. členu:

V skladu z drugim odstavkom 2. člena Pravilnika o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov (Uradni list RS, št. 84/09 in 6/12) varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti izvršujejo poleg zdravstvenih zavodov tudi druge pravne in fizične osebe, ki izvršujejo psihiatrično dejavnost na podlagi koncesije.

Zdravstveni zavodi morajo za izvrševanje varnostnih ukrepov izpolnjevati pogoje, ki jih določajo predpisi, ki urejajo zdravstveno dejavnost (npr. zgoraj navedeni pravilnik) in Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij.

Ta člen ureja tudi pristojnost ministra za zdravje, da v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, določi natančnejše pogoje, ki jih morajo izpolnjevati zdravstveni zavodi, v katerih se lahko izvršujejo varnostni ukrepi obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, seznam teh zdravstvenih zavodov, za katere bo ugotovljeno, da predpisane pogoje izpolnjujejo, pa objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

K 27. členu:

Predlagan je redakcijski popravek naziva pristojnega ministrstva.

K 28. členu:

Sprememba 151. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij je predlagana zaradi upoštevanja novele KZ-1B, ki nalaga obveznost določitve posebnih varnostnih pogojev za izvajanje varnostnega ukrepa psihiatričnega zdravljenja v zavodu (prvi odstavek 70.a člena KZ-1). Varnostni, hkrati pa tudi strokovni pogoji, ki jih mora zavod izpolnjevati, so določeni tako, da omogočajo ustrezno zdravljenje in varstvo oseb, ki jim je ukrep izrečen, pri čemer bo podlaga lahko projektna naloga za organizacijo forenzične psihiatrije v Sloveniji (Republika Slovenija, Ministrstvo za zdravje in Ministrstvo za pravosodje, Ljubljana, julij 2011).

Izpolnjevanje pogojev je strokovno vprašanje, zato je za njegovo presojo predlagana pridobitev obrazloženega predhodnega mnenja, ki ga morajo podati predstavniki ustreznih strok (psihiatrične, penološke, in varnostne) v okviru posebne strokovne komisije.

Zaradi zagotovitve izpolnjevanja predpisanih pogojev v daljšem časovnem obdobju, je določeno še nadaljnje strokovno preverjanje najmanj enkrat v treh letih.

Predlog člena predvideva tudi možnost, da se v oddelku za forenzično psihiatrijo izvaja pripor in opazovanje zaradi izdelave psihiatričnega izvedenskega mnenja glede prištevnosti ali sposobnosti za udeležbo v postopku. S tem se v organizacijskem smislu (z določitvijo izvajalca) dopolnjuje možnost, da se na podlagi drugega odstavka 265. člena Zakona o kazenskem postopku obdolženca pošlje na opazovanje v ustrezen zdravstveni zavod, če je po mnenju izvedenca psihiatrične stroke potrebno daljše opazovanje. Na podlagi četrtega odstavka 265. člena Zakona o kazenskem postopku pa lahko sodišče pošlje v zdravstveni zavod tudi obdolženca, ki je v priporu, ob tem pa zdravstveni zavod obvesti, zakaj je bil odrejen pripor, da zavod ukrene vse, kar je potrebno za zagotovitev namena pripora. Ta določba je dopolnjena tudi s psihiatričnim bolnišničnim zdravljenjem obsojenca, saj obsojenec lahko duševno zbolí tudi med prestajanjem kazni zapora. Za vse navedene primere je s predlagano določbo jasno opredeljeno, da se bo potrebna zdravstvena dejavnost opazovanja oziroma zdravljenja izvajala v oddelkih za forenzično psihiatrijo zdravstvenega zavoda, v katerih se izvršujejo psihiatrični varnostni ukrepi. Taka ureditev je utemeljena tako stroškovno, kot tudi z vidika koncentracije potrebnega strokovnega znanja in pogojev na istem mestu.

Zaradi spremembe 151. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij bo treba spremeniti in dopolniti tudi Pravilnik o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov (Uradni list RS, št. 84/09 in 6/12), katerega osnutek je priložen predlogu.

K 29. členu:

Po določbi četrtega odstavka 496. člena Zakona o kazenskem postopku mora sodišče, ki odredi odpust neprištevnega storilca zaradi poteka roka, o tem obvestiti tudi sodišče, ki je pristojno odločati o pridržanju oseb v psihiatričnem zdravstvenem zavodu. Ker gre za osebo, ki je že v zavodu in glede na določbe, ki veljajo za nujne primere, bo pristojno okrajno sodišče, na območju katerega je psihiatrična bolnišnica, v kateri se ukrep izvaja. Z dnem ustavitve ukrepa je kazenskopravno postopanje zaključeno, vendar se na navedeni način zagotavlja možnost nujnega (nadaljnega) zdravljenja, po določbah zakona, ki ureja duševno zdravje, če to terja zdravstveno stanje obsojenca.

Po določbi novega drugega odstavka 495. člena ZKP (po noveli ZKP-K, Uradni list RS, št. 91/11), je ta možnost še okrepljena. Kazensko sodišče bo najmanj tri mesece pred potekom trajanja varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu (oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti) o predvidenem izteku obvestilo organ socialnega varstva in najbližje osebe po zakonu, ki ureja duševno zdravje, če glede na prejeta poročila o izvrševanju ukrepa ugotovi, da je to potrebno zaradi nadaljevanja zdravljenja obsojenca.

Ne glede na navedeno je tudi s predlagano določbo novega tretjega odstavka potrebno zagotoviti še dodatno možnost, da se zavaruje položaj osebe v varstvu in zdravljenju, tako da se omogoči njeno ustrezno nadaljnje zdravljenje po izteku zavodskega ukrepa in tudi morebitno nujno takojšnje (podaljšano) izvajanje zdravljenja in varstva po določbah civilnega prava. Tako bo zdravstveni zavod po uradni dolžnosti izvedel postopek po določbah Zakona o duševnem zdravju, ki ureja zdravljenje brez privolitve v nujnih primerih, če bo ob izteku najdaljšega roka trajanja varnostnega ukrepa ugotovil, da to terja zdravstveno stanje osebe, ki ji je bil varnostni ukrep izrečen.

K 30. členu:

Predlagana dopolnitev z novim tretjim odstavkom je potrebna zaradi obstoječe zakonske praznine glede vprašanja obveznega poročanja zavoda, ki izvaja ukrep, sodišču (tretji odstavek novega 70.b člena Kazenskega zakonika).

Predlagana dopolnitev s četrtem odstavkom, smiselno enako kot velja za zdravljenje v zavodu, tudi za zdravljenje na prostosti določa smiselno enake posebne strokovne pogoje glede prostorov in opreme ter kadrov za izvajanje zdravljenja in za pridobitev strokovnega mnenja, ki bo podlaga za določitev pooblaščenih zavodov in občasnega preverjanja njihovega izpolnjevanja.

V izogib nejasnostim v praksi glede smiselne uporabe 151. člena zakona, se bodo natančnejši pogoji v pravilniku iz 150. člena zakona določili tudi za zdravstvene zavode in pravne in fizične osebe, ki imajo koncesijo za opravljanje psihiatrične dejavnosti, pri katerih se bo izvrševal ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti.

K 31. členu:

Predlagana je uskladitev s Kazenskim zakonikom, ki ne določa oziroma ureja več varnostnega ukrepa obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov. Kazenski zakonik namreč zdravljenje alkoholikov in narkomanov ureja na drug način (v okviru pogojne obsodbe – točka 1) v tretjem odstavku 65. člena, med prestajanjem kazni zapora – četrti odstavek 85. člena ter v zvezi s pogojnim odpustom – točka 1) v osmem odstavku 88. člena) in s soglasjem obsojenca.

K 32. členu:

Ker se s tem predlogom zakona črta 69. člen Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, je treba navedeni člen ustrezno redakcijsko popraviti.

K 33. členu:

Glede na novo nalogo strokovne komisije, ki ne bo več odločala o posameznih sodnih primerih, pač pa o določitvi zavodov v smislu spremenjenega 151. člena, sodišča ne bodo več pridobivala mnenj za določitev zavoda v konkretnih primerih.

K 34. členu:

Predlagano črtanje enajste alineje prvega odstavka 202. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (dolžnost uprave, da skrbi za varovanje sodnih zgradb) je skladno s spremembami 235. člena zakona (varovani objekti). Varovanje sodnih zgradb namreč izvajajo zasebni subjekti - varnostne službe.

K 35. členu:

Predlagana sprememba je potrebna zato, ker predlagatelj meni, da je ustrezno, da uprava zavaruje pooblašcene uradne osebe le za primere nesreče pri delu, katere posledica je smrt ali trajna izguba splošne delovne zmožnosti, ne pa primer katerekoli nesreče ali smrti, ki ni povezana z delom.

K 36. členu:

Predlagana rešitev je potrebna, ker Uprava RS za izvrševanje kazenskih sankcij zaradi pomanjkanja ustreznega števila pravosodnih policistov še ni začela izvajati varovanja sodnih in drugih zgradb, niti tega ne bo mogla začeti izvajati v letu 2013, ko bi morala v celoti zagotoviti varovanje sodnih in drugih zgradb.

S predlogom zakona se poleg varovanja forenzično psihiatričnih oddelkov zdravstvenih zavodov, v katerih se izvaja obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo kot varovane osebe dodajajo še osebe, ki jim je izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu.

K 37. členu:

S predlagano rešitvijo, ki je sicer tehnične narave se želi odpraviti dvome, kdaj so podani razlogi za uporabo strelnega orožja z ostrimi naboji oziroma gumijastimi naboji.

K 38. členu:

S predlagano spremembo 249. člena zakona se zaradi odprave težav pri poslovanju obstoječih javnih gospodarskih zavodov omogoča, da se pravno-organizacijsko ustanovijo ali preoblikujejo tudi skladno z zakoni, ki urejajo javno-zasebno partnerstvo, zavode oziroma javne gospodarske službe, kar bo lahko olajšalo njihovo delovanje in zagotavljanje dela osebam na prestajanju kazni zapora. Seveda mora biti ob tem izpolnjen pogoj, da se gospodarske dejavnosti uprave v enaki kakovosti lahko učinkoviteje zagotavljajo na tak način.

K 39. členu:

Z drugim zakonom (policijska zakonodaja) se lahko določi, da se v kazenski evidenci v elektronski obliki obdelujejo tudi podatki o prstnem odtisu in o DNK profilu – za določene skupine storilcev kaznivih dejanj. Uvedba tovrstnih podatkov je lahko koristna tudi v primeru izmenjave podatkov z drugimi državami (zlasti državami članicami Evropske unije) iz kazenske evidence. Načeloma bi se v kazenski evidenci lahko obdelovali pisni odtisi vseh storilcev kaznivih dejanj, DNK profil pa le za določen krog storilcev kaznivih dejanj, kjer je to glede na načelo sorazmernosti upravičeno (npr. storilci kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost).

Predlagana je tudi uskladitev z novelo KZ-1B, ki določa novo kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost mladoletnikov – pridobivanje oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene (novi 173.a člen). Z novelo KZ-1B je bil spremenjen tudi 175. člen KZ-1.

K 40. členu:

Predlagana je razširitev prekrškovne odgovornosti glede sodelovanja pri izvrševanju zapora ob koncu tedna in navodil v okviru varstvenega nadzorstva in z vidika pravnih subjektov, ki so lahko storilci prekrška.

K 41. členu:

Ker je predlagana sprememba 251. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij tako, da sta dodani dve novi kazenski določbi, je treba določiti tudi organe, ki bodo izvajali nadzor nad izvrševanjem določb. Navedeni nadzorni organi so tudi prekrškovni organi. Člen je tudi redakcijsko popravljen tako, da se navaja peti odstavek 106. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij.

Za nadzor nad izvrševanjem 160. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij je po predlagani spremembi pristojen inšpektorat, pristojen za promet – ker je na podlagi prvega odstavka 57. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10) s 1.1.2011 Prometni inšpektorat RS prevzel naloge, določene v takratnem 223. členu Zakona o varnosti cestnega prometa, torej naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, povezanih z delom subjektov, ki usposabljujejo kandidate za voznike motornih vozil, izvajajo programe za voznike začetnike, izvajajo programe usposabljanja in dodatnega usposabljanja za učitelje vožnje, učitelje predpisov in strokovne vodje avtošol, opravljajo registracijo motornih in priklopnih vozil ter tehnične preglede motornih in priklopnih vozil ter tudi naloge prekrškovnega organa, če so bili kršeni 151., 189. in 197. člen navedenega zakona. Na podlagi navedenega IRSNZ ne opravlja več nalog inšpekcijskega organa in tudi ne nalog prekrškovnega organa s področja upravnih zadev prometa, temveč te naloge od 1.1.2011 dalje opravlja Prometni inšpektorat RS.

K 42. členu:

Predlagana rešitev, ki je povezana z novelo KZ-1B, po kateri se z uveljavitvijo navedene novele pristojnost za odločanje o prestajanju zapora ob koncu tedna prenese iz pristojnosti direktorja zavoda v pristojnost sodišča, je po oceni predlagatelja potrebna zato, ker pri obsojencih, ki so bili do uveljavitve KZ-1B že pravnomočno obsojeni, kazni zapora pa še niso nastopili, sodišče o tem ne bo moglo odločati. Sodišče namreč na podlagi enajstega odstavka 44. člena KZ-1B o takem načinu izvršitve kazni odloča s sodbo, s katero izreče kazen zapora ali na predlog obsojenca s posebnim sklepom, pri čemer mora obsojenec predlog vložiti najkasneje v petnajstih dneh po pravnomočnosti sodbe (prvi odstavek 129.a člena ZKP, po noveli ZKP-K).

S predlogom zakona se tako omogoča nadomestitev kazni tudi obsojencem, ki zaradi faze, v kateri je postopek ob začetku uporabe zakona in glede na nove določbe, nadomestitve pred nastopom kazni zapora ne bi mogli pravočasno predlagati. Tudi v tem primeru bo o predlogu, ki ga mora obsojenec vložiti do nastopa kazni zapora, odločilo sodišče po postopku iz Zakona o kazenskem postopku, ki ureja nadomestitev kazni zapora z zaporom ob koncu tedna.

K 43. členu:

Varuh človekovih pravic in Ministrstvo za notranje zadeve sta opozorila na neprimernost ureditve na podlagi katere nadzor nad izvrševanjem hišnega zapora izvaja policija. Navedeno opravilo ni skladno s temeljnimi nalogami policije, niti ni taka ureditev primerna s pravnosistemskega, strokovnega in penološkega vidika. S prehodno določbo je tako predvideno, da bo navedeno nalogo prevzela probacijska služba, ki pa jo je potrebno še ustanoviti ter določiti njene naloge. Rok za prevzem nadzora s strani probacijske službe je 1.1.2018.

Ustanovitev probacijske službe je predvidena tudi v Strategiji pravosodje 2020.

K 44. členu:

S predlagano spremembo drugega odstavka 59. člena zakona se določa, da zdravstveno oskrbo obsojencev v zavodih zagotavljajo zdravstveni domovi, na območju katerih deluje zavod na podlagi dogovora, ki ga skleneta zavod in zdravstveni dom. Po tej prehodni določbi morajo biti dogovori sklenjeni najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega predloga zakona.

K 45. členu:

Zaradi deloma spremenjenih pogojev za izvrševanje varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, kot to določata spremenjeni prvi odstavek 151. ter novi četrti odstavek 155. člena zakona, je predlagana prehodna ureditev glede določanja zavodov, v katerih se bodo izvajali navedeni psihiatrični varnostni ukrepi. Pristojna ministra bosta določila zdravstvene zavode iz spremenjenega 148. člena zakona, ki izpolnjujejo pogoje iz spremenjenega 151. in 155. člena zakona najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega predloga zakona. V skladu z določbo spremenjenega 148. člena bosta seznam zdravstvenih zavodov objavila v Uradnem listu Republike Slovenije.

Do določitve zdravstvenih zavodov iz prejšnjega odstavka pa se bo izvajanje navedenih varstvenih ukrepov izvajalo v skladu s Pravilnikom o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov (Uradni list RS, št. 84/09 in 6/12) ki v 1. členu določa, da varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu izvršuje Enota za forenzično psihiatrijo Oddelka za psihiatrijo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor.

K 46. členu:

Predlagana prehodna določba omogoča takojšnjo uveljavitev novega roka za poročanje o izvajanju psihiatričnih varnostnih ukrepov. Po noveli kazenskega zakonika (KZ-1B) namreč sodišče o nadaljnjem izvrševanju psihiatričnih varnostnih ukrepov odloča dvakrat in ne več le enkrat letno (drugi odstavek 70.a in tretji odstavek 70.b člena KZ-1). Ker gre za določbo, ki je v prid osebam, katerim je sankcija izrečena in je ta v korist sprotnega spremljanja poteka zdravljenja, je nujno zagotoviti njeno takojšnje izvajanje. Zato bo ustrezno poročilo o izvajanju ukrepa treba posredovati že v enem mesecu po poteku novega šestmesečnega roka za njegovo preverjanje.

K 47. členu:

Črtanje tega člena v prehodnih določbah je povezano s spremembami petega odstavka 235. člena, saj kot je že navedeno, uprava tudi v letu 2013, ko bi morala v celoti izvajati varovanje sodnih stavb, tega zaradi pomanjkanja pravosodnih policistov ne bo mogla zagotoviti. V tem členu je tudi napaka pri citiranju določbe, po kateri se izvaja varovanje zavodov in drugih zgradb, saj se sklicuje na 85. člen in ne na 235. člen.

K 48. členu:

Ker je vsebina iz 6. člena Pravilnika o izvrševanju kazni zapora (v nadaljnjem besedilu: Pravilnik) urejena v novem 98.a členu, navedene določbe v Pravilniku prenehajo veljati.

Predlagana je tudi uskladitev podzakonskih predpisov s predlogom zakona v šestih mesecih po uveljavitvi.

K 49. členu:

Predlagan je običajni rok za uveljavitev zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

8. člen

(1) Odločbe, izdane na podlagi 12., 25., 26., 62., drugega odstavka 77., 79., 81., 82., 89., 95., 98., 107., 108., 113., 193., 206. in 236. člena tega zakona, se izdajajo skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) O dovoljenih pritožbah zoper odločbe, ki jih izda na prvi stopnji Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij (v nadaljnjem besedilu: uprava), odloča ministrstvo, pristojno za pravosodje. O zadevah, o katerih na prvi stopnji odloča direktor zavoda, odloča na drugi stopnji generalni direktor.

(3) Organi, pristojni za odločanje o zadevah po določbah prvega odstavka tega člena, odločajo v skrajšanem postopku brez zaslišanja strank.

(4) Vpis odločitve v osebni načrt na podlagi tega zakona nadomesti izdajo odločbe. Zoper odločitev, sprejeto v osebni načrtu, ima obsojenec pravico vložiti pritožbo na generalnega direktorja uprave v roku osmih dni od seznanitve z odločitvijo.

(5) Upravni postopek lahko vodi in odloča v upravnih zadevah iz 236. člena tega zakona delavec, ki ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo.

12. člen

(1) Direktor zavoda lahko dovoli obsojencem, ki so bili obsojeni na kazen zopora do 36 mesecev, če niso bili obsojeni na kazen zopora zaradi storitve kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost, če so osebno urejeni in so redno zaposleni ali se izobražujejo, da med prestajanjem kazni zopora še naprej ostanejo v svojem delovnem ali izobraževalnem razmerju in prebivajo doma, razen ob prostih dneh, praviloma na koncu tedna, ko morajo biti v zavodu.

(2) Direktor zavoda dovoli prestopanje kazni zopora iz prejšnjega odstavka na prošnjo obsojenca ali na predlog zavoda, ko obsojenec kazen zopora nastopi v zavodu.

(3) Če se ugotovi, da obsojenec kakorkoli zlorablja način prestopanja kazni zopora iz prvega odstavka tega člena, direktor zavoda nemudoma odloči, da obsojenec prestopa kazen v zavodu.

(4) Zoper odločbo iz drugega in tretjega odstavka tega člena je dovoljena pritožba.

12.a člen

(1) Kazen zopora do devetih mesecev, ki jo sodišče s sklepom nadomesti s hišnim zaporom, prestopa obsojenec v poslopju, v katerem stalno ali začasno prebiva, oziroma v javni ustanovi za zdravljenje ali oskrbo, v kateri je nameščen.

(2) Sodišče pošlje sklep o nadomestnem hišnem zaporu tudi zavodu za prestopanje kazni, v katerega bi bil obsojenec sicer napoten, ter policijski postaji na območju, kjer se izvaja hišni zapor.

(3) Sodišče lahko obsojencu v hišnem zaporu omeji ali prepove stike z osebami, ki z njim ne prebivajo oziroma ga ne oskrbujejo.

(4) Izvajanje hišnega zopora nadzoruje sodišče samo ali preko policije. Policija sme vsak čas tudi brez zahteve sodišča preverjati izvajanje hišnega zopora, o morebitnih kršitvah hišnega zopora pa mora brez odlašanja obvestiti sodišče.

13. člen

(1) Izvrševanje dela v splošno korist, s katerim sodišče nadomesti kazen zapora do dveh let, pripravi, vodi in nadzoruje center za socialno delo, pristojen po predpisih o socialnem varstvu (v nadaljnjem besedilu: pristojni center) v sodelovanju z območnimi zavodi, pristojnimi za zaposlovanje. Dogovor o začetku opravljanja nalog, ki ga sklenejo obsojenec, organizacija, pri kateri bo delo opravljal in pristojni center, se šteje kot poziv za nastop kazni.

(2) Pristojni center obvesti sodišče, če obsojeni ne izpolnjuje nalog, ki izvirajo iz opravljanja dela v korist humanitarnih organizacij ali samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Samoupravne lokalne skupnosti so dolžne zagotavljati delovne naloge in izvajalske organizacije za izvrševanje dela v splošno korist.

22. člen

(1) Obsojenec ima pravico do brezplačne vozovnice, če so mu za nastop kazni potrebna medkrajevna prevozna sredstva.

(2) Stroške privedbe na prestajanje kazni plača obsojenec. Plačilni nalog o plačilu stroškov privedbe izda organ, ki je privedbo izvršil. Zoper plačilni nalog je dopustno na organ, ki je izdal plačilni nalog, v roku osmih dni od vročitve vložiti ugovor le iz razloga napačne odmere stroškov. O ugovoru odloči organ, ki je izdal plačilni nalog. Obseg sredstev, ki naj jih obsojenec povrne, se določi s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja kazenski postopek.

29. člen

(1) Ko obsojenec nastopi kazen, je treba ugotoviti njegovo istovetnost, ga fotografirati, mu vzeti prstne odtise, bris ustne sluznice in druge biometrične podatke, zapisati njegov osebni opis ter opraviti zdravniški pregled.

(2) Ob sprejemu v zavod je treba obsojenca seznaniti s hišnim redom, z omejitvami pravic oziroma dolžnostmi, ki jih ima med prestajanjem kazni, z načinom uveljavljanja njegovih pravic in z disciplinskimi kaznimi, ki se lahko izrečejo zoper njega, ter z ugodnostmi, ki jih je lahko deležen.

(3) Zavod mora nameniti posebno pozornost obsojencem v sprejemnem obdobju. V sprejemnem obdobju se opravljajo vse aktivnosti in postopki, ki so potrebni za ustrezno vključitev obsojencev v življenje v zavodu in izdelavo osebnega načrta obsojenca, ki mora upoštevati tudi varnostne razloge.

(4) Pri zaščitениh osebah po zakonu, ki ureja zaščito prič, mora zavod ob sprejemu obsojenca in sestavi osebnega načrta upoštevati odločitve komisije, pristojne za zaščito ogroženih oseb, in sodelovati z enoto, pristojno za zaščito ogroženih oseb.

33. člen

Podatki o identiteti obsojenca in o njegovih osebnih stanjih obsegajo:

- ime in priimek obsojenca,
- enotno matično številko,
- osebno fotografijo,
- prstne odtise, podatke o DNK profilu osebe in druge biometrične podatke,
- osebni opis,
- rojstne podatke,
- podatke o državljanstvu,
- podatke o prebivališču,
- podatke o splošnem zdravstvenem stanju ob sprejemu v zavod in morebitni invalidnosti.

34. člen

Podatki o ožjih družinskih članih obsojenca obsegajo:

- podatke, ki se nanašajo na družinsko razmerje,
- število družinskih članov,
- spol in starost družinskih članov,
- podatki o preskrbljenosti družinskih članov.

40. člen

(1) Uprava vodi centralno evidenco o osebah na prestajanju kazni zapora.

(2) Podatke za centralno evidenco iz prejšnjega odstavka posredujejo upravi upravljavci zbirke podatkov in drugi organi v skladu z zakonom. Upravi se, skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in zakonom, ki ureja davčni postopek, za izvajanje njenih nalog in pooblastil iz prvega odstavka tega člena, omogoči neposreden elektronski dostop do evidenc prekrškov, kazenske evidence, pravnega vpisnika, kazenskega vpisnika in vpisnika prekrškovnih zadev na sodiščih, do vpisnikov na državnih tožilstvih, do evidenc socialnih transferov, evidenc davčne uprave, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Centralnega registra prebivalstva in vseh drugih evidenc državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, ki se vodijo v elektronski obliki.

(3) Centralna evidenca razvida oseb iz prvega odstavka tega člena vsebuje podatke iz členov od 32. do 36. tega zakona.

(4) Skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, je upravljavcu zbirke podatkov oziroma osebi, ki jo upravljavec pooblasti, osebam, ki so pooblaščen za nadzor nad delom zavodov, sodišču, državnemu tožilstvu ter policiji glede kazenskega postopka, ki teče zoper obsojeno osebo, za izvajanje njihovih nalog in pooblastil, povezanih s pregonom storilcev kaznivih dejanj ter z vodenjem kazenskega postopka, o osebah na prestajanju kazni zapora dopusten neposredni elektronski dostop do naslednjih podatkov iz centralne evidence:

- ime in priimek,
- EMŠO,
- rojstni podatki,
- stalno ali začasno prebivališče,
- državljanstvo,
- zavod, kraj prestajanja kazni,
- izrek, nastop in iztek kazni oziroma predviden odpust.

(5) Dostop do podatkov iz prejšnjega odstavka je dopusten tudi osebi, na katero se podatki nanašajo.

(6) Uprava zagotavlja in je odgovorna za vzpostavitev, razvoj in delovanje elektronskega poslovanja v zavodih in v upravi v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek.

59. člen

(1) Vsak zavod mora imeti pogoje za zagotavljanje osnovne zdravstvene in zobozdravstvene dejavnosti.

(2) Šteje se, da so pogoji iz prejšnjega odstavka izpolnjeni, če imajo zavodske ambulante koncesijo za opravljanje javne službe v osnovni zdravstveni dejavnosti.

(3) Osnovno zdravstveno dejavnost iz prejšnjega odstavka opravlja zdravnik zdravstvenega zavoda ali zdravnik, ki se ukvarja z zasebno zdravstveno dejavnostjo, in medicinske sestre ter drugi zdravstveni delavci.

(4) Izvajanje zdravstvene dejavnosti iz prejšnjega odstavka ureja zavod z zdravstvenim zavodom oziroma zasebnimi zdravniki s pogodbo, medtem ko so zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci v delovnem razmerju v zavodu.

(5) Zdravstvena dejavnost za obsojence se lahko opravlja tudi v ustreznih zdravstvenih ustanovah zunaj zavoda.

(6) O napotitvi obsojenca na zdravstveni pregled ali zdravljenje iz prejšnjega odstavka odloča zdravnik, ki opravlja v zavodu zdravstveno dejavnost, o čemer je dolžan obvestiti direktorja zavoda.

(7) Če obsojenec zahteva zdravniško pomoč oziroma zdravljenje, ki po oceni zdravnika, ki opravlja v zavodu zdravstveno dejavnost, ni potrebno, se mu to omogoči na njegove stroške. Ti stroški se mu povrnejo, če se pri specialističnih in drugih pregledih ugotovi, da je bilo zdravljenje potrebno.

64. člen

Pokojninsko in invalidsko zavarovanje obsojencev med prestajanjem kazni zapora se izvaja po splošnih predpisih, če s tem zakonom ni drugače določeno.

65. člen

(1) Obsojence, ki so obsojeni na kazen nad 30 dni zapora in med prestajanjem te kazni delajo s polnim delovnim časom ter pri tem dosegajo vsaj povprečni delovni uspeh, je zavod dolžan pokojninsko zavarovati po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(2) Obsojenci, ki se jim čas, prebit v priporu, šteje v kazen zapora in so v času pripora delali skladno s prejšnjim odstavkom, so za čas pripora pokojninsko zavarovani, če so bili plačani prispevki.

(3) Šteje se, da je obsojenec med prestajanjem kazni zapora ali med trajanjem pripora delal:

- ko je opravljal delo pri proizvodni dejavnosti v zavodu,
- ko je opravljal delo pri delodajalcu zunaj zavoda,
- ko je bil redno zaposlen pri delih, potrebnih za normalno poslovanje zavoda.

69. člen

Zavod zavaruje pri zavarovalni organizaciji obsojence med prestajanjem kazni zapora za primer smrti ali trajne izgube splošne delovne zmožnosti.

73. člen

(1) Obsojencu je treba omogočiti, da ga najmanj dvakrat tedensko lahko obiščejo ožji družinski člani, rejnik in skrbnik. Z dovoljenjem direktorja zavoda ga smejo obiskati tudi druge osebe. Obiska ni mogoče omejiti na manj kot eno uro. Mladoletne osebe, ki niso ožji sorodniki, smejo biti na obisku samo v prisotnosti polnoletnega obiskovalca. Odločitev o obiskih drugih oseb se zapiše v osebni načrt obsojenca.

(2) Obsojencu je treba omogočiti, da ga na njegovo zahtevo obišče pooblaščenec, ki ga zastopa v njegovih zadevah, strokovni delavec pristojnega centra oziroma svetovalec, če mu je bil določen.

(3) Če je obsojenec tuj državljan, oseba brez državljanstva ali begunec, ima konzularni predstavnik njegove države ali države, ki varuje njegove koristi, oziroma predstavnik uradne organizacije, ki varuje koristi beguncev, pravico, da ga obiskuje. Ta pravica se sme odreči

konzularnemu predstavniku samo, če se taka pravica odreka slovenskim konzularnim predstavnikom v državi, ki ji pripada obsojenec.

75. člen

(1) Obsojencu je treba omogočiti telefonske pogovore z ožjimi družinskimi člani, pooblaščenecem, konzularnim predstavnikom oziroma predstavnikom uradne organizacije, ki varuje koristi beguncev, predstavnikom pristojnega centra in predstavnikom zavoda za zaposlovanje.

(2) Obsojencu se lahko omogoči tudi telefonske pogovore z drugimi osebami. Odločitev o tem se zapiše v njegov osebni načrt.

(3) Direktor lahko obsojencu prepove telefonske pogovore, če to narekujejo varnostni razlogi. Odločitev o prepovedi telefonskih pogovorov obsojencu se zapiše v njegov osebni načrt.

(4) Stroške telefonskih pogovorov nosi obsojenec.

(5) Obsojenci lahko uporabljajo tudi druge elektronske komunikacije (elektronska pošta, svetovni splet, mobilna telefonija, faksimilna sporočila, glasovna pošta, storitev SMS) pod pogojem, da izvajanje teh komunikacij ne ogroža varnosti v zavodu in izven njega. Podrobnejše pogoje in tehnične možnosti za uporabo teh sredstev predpiše minister, pristojen za pravosodje.

(6) Direktor zavoda lahko v okviru izvajanja kazenskih sankcij ter vzdrževanja reda in discipline v zavodu odloči, da na podlagi potrebe po varnostnih ukrepih za zagotovitev varnosti zapornikov, zaporskega osebja in drugih oseb v zavodu ter varnosti premoženja in podatkov, uvede ukrepe varovanja s snemanjem in shranjevanjem telefonskih klicev in drugih elektronskih komunikacij. Pri uvedbi ukrepa varovanja ter snemanja in shranjevanja elektronskih komunikacij se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja elektronske komunikacije, ki urejajo področje zaščite tajnosti, zaupnosti in varnosti elektronskih komunikacij ter hrambo podatkov o prometu elektronskih komunikacij.

(7) Ukrep iz prejšnjega odstavka se sme nanašati na zunanje telefonske in druge elektronske komunikacije. V primerih zunanjih elektronskih komunikacij mora biti oseba, ki hoče komunicirati z zavodom v primeru telefonskih klicev predhodno zvočno obveščena, da bo pogovor sneman, v primeru drugih komunikacij pa mora biti o tem predhodno obveščena na drug primeren način (objave na spletni strani uprave, opozorila v sistemu elektronske pošte in podobno).

105. člen

(1) O pogodnem odpustu obsojencev odloča komisija za pogodni odpust (v nadaljnjem besedilu: komisija).

(2) Pogodni odpust lahko komisija odredi brez nadzorstva ali z varstvenim nadzorstvom. Naloge varstvenega nadzorstva nad pogodno odpuščenim opravlja svetovalec iz 143. člena tega zakona.

(3) Predsednika, njegovega namestnika in člane komisije ter njihove namestnike imenuje minister, pristojen za pravosodje, izmed vrhovnih ali višjih sodnikov, vrhovnih ali višjih državnih tožilcev in delavcev ministrstva, pristojnega za pravosodje.

(4) Komisija odloča v sestavi treh članov.

(5) Komisijo skliče predsednik oziroma njegov namestnik, ki mora paziti, da so v komisiji zastopani predstavniki vseh organov iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Strokovno delo za komisijo opravlja ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(7) Pogojni odpust obsojenca, ki prestaja kazen po sodbi Mednarodnega kazenskega sodišča, je mogoč le na podlagi odločitve Mednarodnega kazenskega sodišča skladno s 110. členom statuta Mednarodnega kazenskega sodišča.

106. člen

(1) Komisija odloča o pogojnem odpustu na prošnjo obsojenca ali njegovih ožjih družinskih članov, rejnika in skrbnika ali na predlog direktorja zavoda. Zavod po uradni dolžnosti pri obsojencih, ki so prvič na prestajanju zaporne kazni in ki niso obsojeni na zaporno kazen, daljšo od petih let, prouči izpolnjevanje pogojev za pogojni odpust ob polovici prestane kazni. Za preostale obsojence zavod prouči izpolnjevanje pogojev za pogojni odpust po dveh tretjinah prestane kazni.

(2) Za potrebe odločanja o pogojnem odpustu lahko zavod brez soglasja obsojenca:

- od sodišč pridobi podatek, ali zoper obsojenca teče drug kazenski postopek ali postopek o prekršku;
- pridobi podatek iz tretjega odstavka 250.a člena tega zakona in podatke iz evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških.

(3) V prošnji za pogojni odpust mora biti navedeno, v katerem kraju namerava obsojenec prebivati v času, ko je na pogojnem odpustu.

(4) Prošnja za pogojni odpust se vloži pri zavodu ali neposredno pri komisiji.

(5) Pogojno odpuščeni obsojenec se mora po prihodu v kraj iz drugega odstavka tega člena v osmih dneh prijaviti pristojni upravni enoti, ki ji mora v enakem roku sporočiti tudi vsako spremembo kraja prebivanja in skladno z načrtom varstvenega nadzorstva pristojnemu centru.

(6) Komisija za pogojni odpust lahko predlaga sodišču prve stopnje, ki je izreklo kazen zavora, da pogojno odpuščenemu obsojencu postavi svetovalca, ki opravlja varstveno nadzorstvo. Sodišče s sklepom določi svetovalca pred nastopom pogojnega odpusta. V sklepu lahko obsojencu določi naloge v skladu s Kazenskim zakonikom.

(7) Izvajanje pogojnega odpusta z varstvenim nadzorstvom se izvaja v enaki obliki kot pri pogojni obsodbi z varstvenim nadzorstvom.

128. člen

(1) Določbe o izvrševanju kazni zavora se smiselno uporabljajo tudi za osebe, ki prestajajo uklonilni zapor, določen v postopku o prekršku (v nadaljnjem besedilu: oseba, ki prestaja uklonilni zapor), če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Oseba, ki prestaja uklonilni zapor, lahko tudi še med njegovim prestajanjem sodišču predlaga nadomestitev plačila globe z opravo nalog v splošno korist ali v korist samoupravne lokalne skupnosti. O predlogu odloči sodišče v 48 urah po prejemu predloga.

146. člen

(1) Svetovalec med izvrševanjem varstvenega nadzorstva nadzira izvajanje izrečenih navodil tako, da pri ustreznih organih ali drugih osebah, kjer se posebna navodila neposredno izvajajo, ugotavlja, če se izrečeno navodilo izvaja.

(2) Svetovalec nemudoma obvesti sodišče, ki je izreklo pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom, če ugotovi, da obsojenec med preizkusno dobo ne izpolnjuje navodil ali se neopravičeno izogiba stikom s svetovalcem.

(3) Svetovalec najmanj vsakih šest mesecev poroča sodišču iz prejšnjega odstavka o poteku izvrševanja varstvenega nadzorstva. V poročilu lahko glede na uspešnost izvajanja posebnega navodila predlaga spremembo ali odpravo navodil oziroma ustavitev nadzorstva.

148. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, določi zdravstvene zavode, v katerih se lahko izvršujejo varnostni ukrepi obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov.

150. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, izda v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, podrobnejše predpise o izvrševanju varnostnih ukrepov iz 148. člena tega zakona.

151. člen

(1) Varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu se izvršuje v zdravstvenem zavodu, v katerem so zagotovljeni pogoji za psihiatrično zdravljenje in varstvo.

(2) Sodišče, ki je izreklo varnostni ukrep, odloči o tem, v kateri zdravstveni zavod naj se odda tisti, zoper katerega je bil izrečen ta varnostni ukrep, potem ko dobi mnenje posvetovalne komisije.

(3) Posvetovalno komisijo iz prejšnjega odstavka ustanovi in njene člane imenuje minister, pristojen za pravosodje, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

154. člen

(1) Zdravstveni zavod, v katerem se izvršuje varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, mora, takoj ko meni, da zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu nista več potrebna, to sporočiti sodišču, ki je ta ukrep izreklo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora zdravstveni zavod enkrat letno poročati sodišču, ki je izreklo ukrep, o njegovem izvrševanju in uspehih zdravljenja.

155. člen

(1) Sodišče, ki je izreklo varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, napoti tistega, ki mu je izreklo ta ukrep, v zdravstveni zavod, v katerem naj se zdravi. O napotitvi obvesti tudi zdravstveni zavod.

(2) Zdravstveni zavod je dolžan obvestiti sodišče, če se obsojenec ni začel zdraviti, če je zdravljenje samovoljno opustil ali če je kljub zdravljenju tako nevaren za svojo okolico, da je potrebno njegovo zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu.

156. člen

(1) Varnostni ukrep obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov, izrečen skupaj s kaznijo zapora, se izvršuje v zavodu, v katerem obsojenec prestaja kazen.

(2) Ob pogojih, ki jih določa predpis iz 150. člena tega zakona, se sme varnostni ukrep iz prejšnjega odstavka izvrševati v zdravstvenem zavodu ali kakšni drugi specializirani ustanovi.

157. člen

(1) Če je varnostni ukrep obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov izrečen ob pogojni obsodbi, se izvršuje v zdravstvenem zavodu, ki se ukvarja z zdravljenjem alkoholikov in narkomanov, ali v kakšni drugi za ta namen specializirani ustanovi.

(2) Zdravstveni zavod določi sodišče, ki je izreklo ta ukrep ob pogojni obsodbi. O izreku tega varnostnega ukrepa obvesti sodišče zdravstveni zavod, ki ga je določilo za izvrševanje tega ukrepa.

(3) Če se pogojno obsojeni brez opravičenega razloga ne začne zdraviti ali zdravljenje samovoljno opusti, mora zdravstveni zavod o tem obvestiti sodišče, ki je izreklo ta ukrep.

(4) Zdravstveni zavod po končanem zdravljenju obvesti sodišče o uspehu zdravljenja.

197. člen

Določbe 29. člena, 31. do 41. člena, 57. do 63. člena, 66. do 69. člena, 83. do 85. člena in 114. do 117. člena tega zakona veljajo tudi za mladoletnike.

199. člen

(1) Vzgojni ukrep oddaje v zavod za usposabljanje se izvršuje v zavodih za usposabljanje otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.

(2) Sodišče v odločbi določi, v kateri zavod naj se odda mladoletnik, ki mu je izreklo ta ukrep. Pred tem mora sodišče dobiti mnenje posvetovalne komisije iz 151. člena tega zakona.

202. člen

(1) Uprava v okviru delovnega področja, določenega z zakonom:

- skrbi za uveljavljanje pravic in obveznosti zaprtih oseb,
- skrbi za razvoj specifičnih, psiholoških, socialnih, pedagoških, socioloških ter drugih oblik in metod dela z zaprtimi osebami,
- skrbi za razvoj socialnega dela in postpenalne obravnave zaprtih oseb,
- skrbi za zdravstveno varstvo zaprtih oseb,
- skrbi za usklajeno izvajanje drugih kazenskih sankcij,
- skrbi za uniformo in drugo osebno opremo, oborožitev, tehnično in drugo opremo pravosodnih policistov,
- skrbi za razvoj sistemov zavarovanja zaprtih oseb,
- predlaga izboljšanje sistema izvrševanja kazenskih sankcij,
- odloča na prvi stopnji v upravnem postopku, kadar je tako določeno z zakonom,
- zbira in obdeluje statistične in druge podatke o izvrševanju kazenskih sankcij,
- skrbi za varovanje sodnih zgradb,
- opravlja druge naloge, določene z zakonom.

(2) Pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje uprava z znanstvenimi organizacijami, strokovnimi društvi in drugimi zainteresiranimi organizacijami.

224. člen

Uprava zavaruje pri zavarovalnici pooblaščenega uradne osebe za primer smrti ali trajne izgube splošne delovne zmožnosti.

235. člen

(1) Pravosodni policisti skrbijo za varnost, red in disciplino v varovanih objektih, spremljajo varovane osebe zunaj zavoda, nadzirajo in organizirajo delo v delavnicah, skrbijo za poklicno in

delovno usposabljanje obsojencev ter sodelujejo v izvajanju programov obravnave in nadzirajo obsojence na zunanjih deloviščih.

(2) Pravosodni policisti lahko opravijo preizkus alkoholiziranosti ali prisotnosti prepovedane droge pri obsojencu, če so znaki, da je v zavodu ali ob prihodu v zavod pod vplivom alkohola ali prepovedane droge.

(3) Pravosodni policisti morajo zasledovati pobegle varovane osebe, dokler obstaja možnost prijetja. O pobegu obsojenca se takoj obvesti policija. Pravosodni policisti lahko brez odločbe sodišča vstopijo v tuje stanovanje in druge prostore, če zasledujejo pobeglo varovano osebo.

(4) Pravosodni policisti skrbijo tudi varovanje varovanih objektov in oseb.

(5) Varovani objekti so: zavodi za prestajanje kazni zapora, zgradbe, kjer so sodišča, državna tožilstva, državna pravobranilstva in ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(6) Varovane osebe so zaprte osebe: obsojenci, priporniki, mladoletniki v prevzgojnem domu in osebe, zoper katere je odrejena izvršitev uklonilnega zapora.

(7) Pravosodni policisti, ki varujejo ali so v službi v varovanih objektih, lahko ugotavljajo identiteto oseb, ki prihajajo ali odhajajo iz varovanih objektov ali so na območju, na katerem je prepovedano ali omejeno gibanje.

(8) Pravosodni policisti zagotavljajo pomoč pravosodnim organom, če ti pri izvrševanju svojih nalog naletijo na upiranje ali ogrožanje ali če to utemeljeno pričakujejo.

239. člen

(1) Pravosodni policisti imajo pravico uporabiti prisilna sredstva zoper obsojence, če drugače ne morejo preprečiti bega, napada, samopoškodbe ali večje materialne škode.

(2) Pravosodni policisti imajo med opravljanjem svojega dela pravico uporabiti prisilna sredstva tudi zoper druge osebe, če te ovirajo njihovo delo, ogrožajo varnost varovanega objekta in oseb v njem ali varovane osebe zunaj varovanih objektov. Pravosodni policisti imajo med opravljanjem svojega dela pravico uporabiti prisilna sredstva zoper osebo, ki je zalotena pri kaznivem dejanju ali kršenju javnega reda in miru in jo zadržijo do prihoda policije.

(3) Telesna sila se sme uporabiti tudi, če drugače ni mogoče zagotoviti izvršitve ukaza, ki je izdan v mejah pooblastil.

(4) Za prisilna sredstva iz prvega odstavka tega člena se štejejo:

- sredstva za vklepanje in vezanje;
- telesna sila;
- plinski razpršilec;
- palica;
- opozorilni strel;
- strelno orožje z življenjsko manj nevarnim strelivom;
- službeni psi.

(5) Pravosodni policist sme uporabiti le tisto prisilno sredstvo, s katerim lahko glede na varnostne okoliščine z najmanjšimi škodljivimi posledicami za osebo, proti kateri ga uporabi, opravi uradno nalogo.

(6) O vsaki uporabi prisilnega sredstva zoper obsojenca je treba takoj obvestiti upravo.

249. člen

Kadar obstajajo pogoji, da se gospodarske dejavnosti uprave v enaki kakovosti lahko učinkoviteje zagotavljajo na drug način, se te pravne osebe lahko preoblikujejo skladno z zakonom, ki ureja javno zasebno partnerstvo.

250.a člen

(1) Kazenska evidenca obsega: osebne podatke o storilcih kaznivih dejanj iz sodb ali drugih odločb sodišč, podatke o izrečenih kaznih, varnostnih ukrepih, pogojnih obsodbah, sodnih opominih in o obsodbah, s katerimi je bila storilec kaznivih dejanj, o katerih se vodi kazenska evidenca, oproščena kazen, ter o njihovih pravnih posledicah; poznejše spremembe podatkov o obsodbah, ki so bile vpisane v kazensko evidenco, pa tudi podatke o izvršeni kazni in razveljavitvi vpisa neupravičene obsodbe.

(2) O vzgojnih ukrepih se vodi posebna evidenca, ki obsega osebne podatke o mladoletniku, podatke o izrečenih vzgojnih ukrepih in podatke o izvršenih vzgojnih ukrepih oziroma druge podatke, ki se nanašajo na izvrševanje vzgojnih ukrepov.

(3) Podatki iz kazenske evidence se dajejo le za neizbrisane obsodbe sodišču, državnemu tožilstvu, policiji za potrebe kazenskih postopkov, ki tečejo zoper prej obsojeno osebo, organom, pristojnim za izvrševanje kazenskih sankcij, in pristojnim organom, ki sodelujejo v postopku za podelitev amnestije, pomilostitve ali za izbris obsodbe. Navedenim organom se omogoči varen elektronski dostop do kazenske evidence tako, da lahko zahtevo posredujejo tudi v elektronski obliki, in v primeru, če oseba ni zabeležena v evidenci, takoj prejmejo sporočilo, da oseba ni vpisana v kazenski evidenci. Če je oseba zabeležena, ministrstvo, pristojno za pravosodje, organu posreduje v elektronski obliki podatek iz kazenske evidence o neizbrisani sodbi.

(4) Podatki iz kazenske evidence o neizbrisani obsodbi se posredujejo državnim organom, na obrazloženo zahtevo pa se smejo posredovati tudi pravnim osebam in zasebnim delodajalcem, če še trajajo pravne posledice obsodbe ali varnostni ukrepi ali pa če imajo upravičen, na zakonu utemeljen interes. Državnim organom in izvajalcem javnih pooblastil se omogoči varen elektronski dostop do kazenske evidence tako, da lahko zahtevo posredujejo tudi v elektronski obliki, in v primeru, če oseba ni zabeležena v evidenci, takoj prejmejo sporočilo, da oseba ni vpisana v kazenski evidenci. Če je oseba zabeležena, ministrstvo, pristojno za pravosodje, organu posreduje v elektronski obliki podatek iz kazenske evidence o neizbrisani sodbi.

(5) Na upravičeno, z zakonom določeno zahtevo ustanov, društev ali skupin, ki so jim otroci ali mladoletniki zaupani v učenje, vzgojo, varstvo ali v oskrbo, se dajo podatki iz kazenske evidence tudi za izbrisane obsodbe za kazniva dejanja po 173. členu, po drugem odstavku 174. člena, po drugem odstavku 175. člena, storjenega proti mladoletni osebi, in po 176. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 66/08 - popravek).

(6) Obsodbe za kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se vpišejo v posebno evidenco, s področnimi zakoni pa se predpišejo pogoji in omejitve za dajanje podatkov o takih obsodbah. V primerih, ki niso zajeti v prejšnjem odstavku, se obsodba kljub ohranitvi v posebni evidenci šteje za izbrisano.

(7) Posamezniku se sme na njegovo zahtevo dati podatke o tem, da je bil oziroma da ni bil obsojen, samo če jih potrebuje za uveljavitev svojih pravic.

(8) Določbe o zakonski rehabilitaciji in izbrisu sodbe in o sodni rehabilitaciji se smiselno uporabljajo tudi, kadar gre za sodbo, ki jo je slovenskemu državljanu izreklo tuje sodišče.

(9) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za sodbe, ki so jih državljanom Republike Slovenije izrekla tuja sodišča, določbe o posredovanju podatkov pa se uporabljajo tudi za državne

organe, pravne osebe in zasebne delodajalce držav, članic Evropske unije, če ni z zakonom določeno drugače.

(10) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za dajanje podatkov iz evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških ter skupne evidence kazenskih točk v cestnem prometu, iz evidence kazenskih točk in sklepov sodišč v postopkih za prekrške, če ni z zakonom določeno drugače.

251. člen

(1) Z globo od 1.400 eurov do 21.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če opravlja določeno gospodarsko dejavnost, ki ji je prepovedana z varnostnim ali varstvenim ukrepom prepovedi določene gospodarske dejavnosti (168. člen tega zakona);
2. če omogoči drugemu opravljanje poklica, dejavnosti in dolžnosti, čeprav ve, da mu je bil s pravnomočno odločbo izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja določenega poklica, določene samostojne dejavnosti ali kakšne dolžnosti (159. člen tega zakona).

(2) Z globo od 150 eurov do 1.400 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če stori prekršek iz 1. točke prejšnjega odstavka.

256. člen

Nadzor nad izvrševanjem 97. člena tega zakona izvaja policija, nad izvrševanjem četrtega odstavka 106. člena in 160. člena inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, nad izvrševanjem 158., 159., 163. in 168. člena tega zakona inšpektorat, pristojen za delo, nadzor nad izvrševanjem 170. člena tega zakona pa inšpektorat, pristojen za šolstvo.

105. člen

Varovanje varovanih objektov iz 85. člena tega zakona se začne izvajati postopoma po zagotovljenem dodatnem številu ustreznih usposobljenih pravosodnih policistov, najkasneje pa v petih letih od uveljavitve tega zakona.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlaga se skrajšani postopek za sprejem predloga zakona na podlagi 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo in 105/10) zaradi uskladitve z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 91/11) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 91/11) ter zaradi drugih manj zahtevnih sprememb in dopolnitev.

VI. PRILOGE

Osnutek Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov.

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov

1. člen

V naslovu Pravilnika o izvrševanju varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov (Uradni RS, št. 84/09 in 6/12) se vejica nadomesti z besedo »in« ter črta besedilo »in obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov«.

2. člen

Naslov I. poglavja se spremeni tako, da se glasi:

»I. Splošne določbe«.

3. člen

1. člen se spremeni tako, da se glasi:

»1. člen
področje urejanja

Ta pravilnik podrobneje ureja izvrševanje varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti ter določa posebne strokovne in varnostne pogoje za njihovo izvrševanje in izvajalce, pri katerih se varnostni ukrep lahko izvršuje.«.

4. člen

2. člen se spremeni tako, da se glasi:

»2. člen
izvajalci in pogoji za izvrševanje varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu

(1) Varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu izvršuje Enota za forenzično psihiatrijo Oddelka za psihiatrijo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor. in oddelki za forenzično psihiatrijo drugega zdravstvenega zavoda, ki ustrezajo tem posebnim strokovnim in varnostnim pogojem (v nadaljnjem besedilu: oddelki za forenzično psihiatrijo):

- zagotovljeni prostorski pogoji, da se znotraj oddelka za forenzično psihiatrijo, kot posebne in prostorsko ločene organizacijske enote varovane po strokovnih načelih forenzične psihiatrije, oblikuje pododdelek z najmanj 20 posteljami v najmanj 10 enoposteljnih sobah, za osebe, ki jim je izrečen ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in pododdelek z najmanj 10 posteljami v najmanj petih enoposteljnih sobah, za psihiatrično bolnišnično zdravljenje oseb, ki zbolijo v zaporih in priporih ter za osebe na opazovanju zaradi izdelave psihiatričnega izvedenskega mnenja glede prištevnosti ali sposobnosti za udeležbo v postopku ter obsojencev;

- zagotovljeni posebni prostori v ustrezni izmeri in z opremo za prehranjevanje in dnevno bivanje, za psihiatrično terapijo, za zaposlitveno, umetnostno in gibalno terapijo ter za skupinsko in partnersko psihoterapijo, individualne pogovore in individualno psihoterapijo oseb na oddelku ter za druženje s svojci;
- zagotovljeni posebni prostori za osebje in sicer: sobe za predstojnika oddelka in za posameznega zdravnika, za dve diplomirani medicinski sestri v pododdelku za izvajanje ukrepa in sobo za diplomirano medicinsko sestro oziroma zdravstvenika v pododdelku za zdravljenje in opazovanje, soba za srednje medicinske sestre oziroma tehnike, soba za psihologa in druge terapevte – zdravstvene sodelavce ter dve sobi za zdravstveno administracijo in soba za pravosodne policiste;
- zagotovljeni prostori za 24 ur dnevno varovanje pravosodnih policistov z upoštevanjem osem urne menjave na delu;
- v vsakem pododdelku zagotovljena posebna soba z največ dvema posteljama, ki dopuščata strokovno ustrezno oviranje nasilnega pacienta s pasovi, skladno s Smernicami za oviranje nasilnih pacientov, ki jih je izdaja RSK za psihiatrijo;
- po standardih za zavode, v katerih se izvršuje kazen zapora, zgrajene in opremljene prostore za spanje in počitek, bivanje, terapijo in gibanje zaprtih oseb, ki omogočajo izvajanje ukrepa, zdravljenje in opazovanje ob hkratnem fizičnem, tehničnem, komunikacijskem in osebnem varovanju zaprtih oseb v skladu z zahtevami psihiatrične, penološke in varnostne stroke,
- v neposredni okolici zgradbe urejen park za gibanje pacientov (sprehodi, vodeno razgibavanje), ki je dodatno varovan skladno z arhitekturo stavbe in urbanizmom okoliša;
- ustrezne kadrovske pogoje, ki omogočajo da se v pododdelku za izvajanje ukrepa zagotovi delo najmanj enega zdravnika psihiatra, ene diplomirane medicinske sestre, štirih srednjih medicinskih sester, enega delovnega terapevta, enega zdravstvenega administratorja, ter z desetino delovnega časa kliničnega psihologa, muzikoterapevta in kinezioterapevta;
- ustrezne kadrovske pogoje, ki omogočajo da se v pododdelku za izvajanje opazovanja in zdravljenja zagotovi delo najmanj dveh zdravnikov psihiatrov, dveh diplomiranih medicinskih sester, osmih srednjih medicinskih sester, enega kliničnega psihologa, dveh delovnih terapevtov, dveh zdravstvenih administratorjev, ter z desetino delovnega časa muzikoterapevta in kinezioterapevta.

(2) Strokovna komisija, ki podaja obrazloženo predhodno mnenje o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka za odločitev po zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, ima pravico pregledati prostore in opremo za oblikovanje forenzičnega oddelka.«.

5. člen

Za 2.členom se doda nov 2.a člen, ki se glasi:

»2.a člen

pogoji za izvrševanje varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti

(1) Varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti izvršujejo javni zdravstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe, ki izvršujejo psihiatrično dejavnost na podlagi koncesije (v nadaljnjem besedilu: psihiatrična ambulanta) in izpolnjujejo naslednje pogoje:

- ima v lasti ali dolgoročnem najemu ustrezno opremljene prostore, ki poleg psihiatrične terapije osebe, ki je izrečen ukrep, omogočajo tudi priložnostno zaposlitveno, umetnostno in gibalno terapijo ter skupinsko in partnersko psihoterapijo, individualne pogovore in individualno psihoterapijo;
- izpolnjuje ustrezne kadrovske pogoje in sicer: najmanj dva zaposlena zdravnika psihiatra, eno diplomirano medicinsko sestro ter stalno timsko sodelovanje kliničnega psihologa, muzikoterapevta in kinezioterapevta.«.

6. člen

Naslov II. poglavja se spremeni tako, da se glasi:

»II. Obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v oddelku za forenzično psihiatrijo«

7. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»3. člen
imenovanje strokovne skupine za forenzično psihiatrijo

V oddelku za forenzično psihiatrijo se ustanovi strokovna skupina za forenzično psihiatrijo (v nadaljnjem besedilu: strokovna skupina), katere člane imenuje direktor oddelka za forenzično psihiatrijo (v nadaljnjem besedilu: direktor).«.

8. člen

Naslov in besedilo 6. člena se spremenita tako, da se glasita:

» 6. člen
napotitev in sprejem v oddelek za forenzično psihiatrijo

(1) Če je ustanovljenih več oddelkov za forenzično psihiatrijo, odloči o tem v katerega naj se odda tisti, zoper katerega je bil izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, sodišče, ki je izreklo ukrep, ob upoštevanju oddaljenosti kraja bivanja ter osebnih in družinskih okoliščin osebe, ki ji je ukrep izrečen.

(2) V oddelek za forenzično psihiatrijo se sprejmejo osebe na podlagi odločbe sodišča, ki ji je priloženo izvedensko mnenje, izdelano v postopku, v katerem je bil izrečen varnostni ukrep.

(3) Sprejem osebe v oddelek za forenzično psihiatrijo je praviloma lahko le v rednem delovnem času. O vsakem sprejemu se obvesti strokovna skupina.

(4) Določbe zakona, ki ureja duševno zdravje, o pravicah oseb v času obravnave v oddelku pod posebnim nadzorom se smiselno uporabljajo tudi za osebe, ki jim je izrečen ta varnostni ukrep.«.

9. člen

V prvem odstavku 7. člena se besedilo »Enoti za forenzično psihiatrijo« nadomesti z besedilom »oddelku za forenzično psihiatrijo«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Strokovna skupina pred potekom šestih mesecev po izreku varnostnega ukrepa oziroma pred potekom šestih mesecev od zadnje odločitve sodišča poroča sodišču, ki je izreklo ukrep, ali je nadaljnje psihiatrično zdravljenje in varstvo v oddelku za forenzično psihiatrijo še potrebno oziroma ali je psihiatrično zdravljenje uspešno.«.

10. člen

V tretjem odstavku 8. člena se besedilo »enega leta« nadomesti z besedilom »šestih mesecev«.

11. člen

Naslov IV. Poglavja in 9. člen se črtata.

12. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne trideseti dan po dnevu njegove uveljavitve.«.

Št.

Ljubljana, dne

EVA

Minister za zdravje

Soglašam!

Minister za pravosodje in javno upravo